

ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન - નંબર બે

કરારનાં નામો

Jeff Pippenger

2023-08-10

શરૂઆતમાં કેટલીક મૂળભૂત સંદર્ભબિંદુઓ રજૂ કરવાની કોશિશરૂપે મેં અગાઉના લેખોમાં ઘણી બાબતો સમાવિષ્ટ કરી છે. હવે હું પ્રસ્તુત વિષય પર વધુ કેન્દ્રીત થવાનો પ્રયત્ન કરીશ. તમારી ધીરજ બદલ આભાર.

આદિકાળથી જ દેવ આપણા માટે એ સમજણને વધારવાનો પ્રયત્ન કરતો રહ્યો છે કે તે કોણ છે અને શું છે. આ કાર્યમાં, તેણે મનુષ્યોને તેના વિષે જે પ્રગટ કરવામાં આવ્યું છે તે સમજવામાં મદદ કરવા માટે અનેક રીતો અપનાવી છે, અને એવી રીતોમાંથી એક છે “નામો” નો તેનો ઉપયોગ—શાસ્ત્રોમાં દેવને અપાયેલા અનેક નામો, તેમજ તેના પસંદ કરેલા પ્રતિનિધિઓને અપાયેલા નામો. તે દ્રષ્ટતા અને સદ્ગુણના પ્રતિનિધિઓ પસંદ કરે છે.

તેમણે પોતાના પસંદ કરેલા કરારબંધ પ્રજાજનોના યુગવિધાનાત્મક પરિવર્તનોનો પણ ઉપયોગ કર્યો છે, જેથી ઇતિહાસ દરમિયાન ક્રમશઃ પોતાના સ્વભાવની સમજને વધુ મહિમાવંત બનાવે. તેથી, કરારબંધ યુગવિધાનાત્મક પરિવર્તનોના ઇતિહાસો પણ વિવિધ રીતે તેમના સ્વભાવ અને પ્રકૃતિના સત્યના મહિમાવર્ધન વિષે કહે છે.

જો આપણે પ્રકાશિત વાક્યના પ્રથમ અધ્યાયને અનુગામી અધ્યાયોની પ્રસ્તાવના અને કુંજી તરીકે સ્વીકારીએ, તો શરૂઆતના આ અધ્યાયમાં અમુક એવી સચ્ચાઈઓ મળે છે જે આખા ગ્રંથના બાકીના ભાગ પર પ્રભાવ પાડે છે. એ સચ્ચાઈઓમાંની એક ઈસુ ખ્રિસ્ત કોણ છે તે સાથે સંબંધિત છે, અને માત્ર એટલું જ નહીં કે તે અલ્ફા અને ઓમેગા છે. જો પ્રકાશિત વાક્યના પ્રથમ અધ્યાયમાં કોઈ સત્ય રજૂ કરવામાં આવ્યું છે, તો નિશ્ચિતરૂપે તે અંતિમ પેઢી માટે કસોટીરૂપ વર્તમાન સત્ય છે; અને આ અંતિમ પેઢી એટલે પિતરે ઓળખાવેલી “પસંદ કરેલી પેઢી.”

અમે જે ખ્રિસ્તના સ્વભાવના ગુણધર્મોમાંનું એક તપાસી રહ્યા છીએ તે એ છે કે ખ્રિસ્ત અંતથી આરંભને ઓળખાવે છે. જ્યારે ખ્રિસ્તે એક સમાહ માટે ઘણાં સાથેની વાચાને દૃઢ કરી, તે સમય શાબ્દિક ઇઝરાયલથી આત્મિક ઇઝરાયલ સુધીના વાચાત્મક વ્યવસ્થાકીય પરિવર્તનને દર્શાવે છે. શાસ્ત્રોમાં ઓળખાયેલા તે વ્યવસ્થાકીય ફેરફારો—જે બધાં ખ્રિસ્તના સ્વભાવ અને અસ્તિત્વ વિષેના જ્ઞાનમાં વૃદ્ધિ તરફ સંકેત કરે છે—અબ્રામ, ઇસહાક, યાકોબ, યોસેફ, મૂસા, ખ્રિસ્ત, વિલિયમ મિલર અને એક લાખ યુંમાલીસ હજાર હતા. આ રેખા પર જ એક બીજી વ્યવસ્થાકીય પરિવર્તનોની રેખા આવરી મૂકવામાં આવી છે, જે પ્રકાશન ગ્રંથના બીજા અને ત્રીજા અધ્યાયોમાં દર્શાવેલ સાત ચર્ચો દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી દેવની ચર્ચની સાત વ્યવસ્થાઓની ઓળખ આપે છે, પરંતુ હજી અમે તેને સ્પર્શીશું નહીં. આદમ અને હવ્વા સાથે પણ એક વ્યવસ્થાકીય પરિવર્તન હતું, જે તેમના પતન પહેલાં અને તેમના પતન પછી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, અને અવશ્ય જ, નોહના સમયમાં જળપ્રલય પહેલાંથી જળપ્રલય પછી સુધી વ્યવસ્થાઓમાં એક પરિવર્તન હતું. આ બધી રેખાઓ આપણે જે પ્રકાશ સાથે વ્યવહાર કરી રહ્યા છીએ તેમાં યોગદાન આપે છે, પરંતુ અત્યારે અમારું ધ્યાન પસંદ કરાયેલા લોકો પર કેન્દ્રિત છે.

જ્યારે ખ્રિસ્તે વાચાના સમાહની શરૂઆતમાં પોતાની સેવા શરૂ કરી, ત્યારે તેમણે બાસિસ્મા લીધું.

અને ઈસુ, જ્યારે તે બાસિ સ્ મા પામ્ યો, ત્યારે તરત જ પાણીમાંથી ઉપર આવ્ યો; અને જુઓ, તેના માટે આકાશો ખુલ્લે યા, અને તેણે દેવના આત્મને કપોતની જેમ ઊતરતાં અને તેના પર આવતાં જોયા; અને

જુઓ, આકાશમાંથી એક વાણી આવી, જે કહેતી હતી, આ મારો પ્રિય પુત્ર છે, જેમાં હું અતિ પ્રસન્ન છું.
મથિ 3:16, 17.

જેમ જ ઈસુ પાણીમાંથી ઉપર આવ્યા, અને આ રીતે કરારના સમાહનો આરંભ થયો, ત્યારે દેવના એકદમ પ્રથમ શબ્દો પિતાની આ જાહેરાત હતા કે ઈસુ દેવનો પુત્ર હતો. જો આપણે “પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ”ને સમજીએ, તો આ તથ્ય શક્તિશાળી છે. જો આપણે તેને ન સમજીએ, તો એટલું નથી.

આદિમાં પરમેશ્વરે આકાશ અને પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું. અને પૃથ્વી નિરાકાર અને શૂન્ય હતી; અને ઊંડાણના મુખ પર અંધકાર હતો. અને પરમેશ્વરનો આત્મા જળોના મુખ પર મંડરાતો હતો. ઉત્પત્તિ ૧:૧, ૨.

ઉત્પત્તિમાં જેમ, તેમ અભિષેકવિધિમાં દેવત્વના ત્રણ વ્યક્તિઓની ઓળખ કરવામાં આવી છે.

ઈસુ દેવનો પુત્ર, દાવીદનો પુત્ર અને મનુષ્યપુત્ર હતા—આ સત્યે આગળના સાડા ત્રણ વર્ષ દરમિયાન શાસ્ત્રીઓ અને ફરિસીઓમાં વારંવાર ઉદ્ગ્રતા પેદા કરી. ઈસુએ પોતાના બાપિસ્મા સમયે ભવિષ્યવાણીપૂર્ણ રીતે ઈસુમાંથી ઈસુ ખ્રિસ્ત રૂપે પરિવર્તન ધારણ કર્યું. જ્યારે ઈસુએ બાપિસ્મા લીધું, ત્યારે તેઓ “ખ્રિસ્ત” બન્યા, જેનો અર્થ “અભિષિક્ત” થાય છે અને જે હિબ્રૂમાં “મસીહ” શબ્દ છે. અને નિશ્ચય જ, હિબ્રૂઓ મસીહની અપેક્ષા રાખતા હતા અને તેઓ જાણતા હતા કે તે દાવીદનો પુત્ર હશે. જ્યારે પૃથ્વીના ઇતિહાસના સર્વાધિક પવિત્ર સાડા ત્રણ વર્ષનો પ્રારંભ કરવા તેઓ “અભિષિક્ત” થયા, ત્યારે તેમણે પવિત્ર આત્માને ઉતરતાં જોયા અને પોતાના પિતાને બોલતાં સાંભળ્યા.

તે એક અતિ ગહન અભિષેકવિધિ હતી, જેમાં તેમના વિષે અને તેમના કાર્ય વિષે જે સંદેશ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો તે એવો હતો કે, “તે દેવનો પુત્ર હતો.” યહૂદીઓ માટે વધુ ચિંતાજનક વાત માત્ર એટલી જ ન હતી કે તે દેવનો પુત્ર હતો, પરંતુ એ પણ હતી કે તેણે દેવના પુત્ર તરીકે એવો દાવો કર્યો કે — તે ખરેખર દેવ જ હતો. યહૂદીઓ, જે વાતને તેઓ આવી નિંદાપ્રદ દાવા તરીકે સમજતા હતા, તે સ્વીકારી શકતા ન હતા! યહૂદીઓ માટેનું દ્વિધાસંકટ, અબ્રાહમનું દ્વિધાસંકટ છે—કારણ કે અબ્રાહમ યહૂદીઓનો પિતા હતો, કરારનો પિતા હતો અને કરારની શરતોનું પાલન કરવા માટે આવશ્યક વિશ્વાસનું પ્રતીક પણ હતો.

પરમેશ્વર સાથે કરારસંબંધમાં પ્રવેશવા માટે આવશ્યક એવા વિશ્વાસનું અબ્રાહમનું દૃષ્ટાંત એ માંગે છે કે તમારો વિશ્વાસ પરીક્ષિત થાય. અબ્રાહમની પરીક્ષા—જે સાબિત કરનાર હતી કે તેનો વિશ્વાસ વાસ્તવિક હતો કે માત્ર ઉદ્દત અનુમાન—તે આ વાત પર આધારિત હતી કે શું તે પરમેશ્વરના વચનનું અનુસરણ કરશે, ભલે તે પરમેશ્વરના અગાઉના વચનને વિરોધાભાસી જણાતું હોય. અબ્રાહમ જાણતો હતો કે માનવીય બલિદાન હત્યા છે અને તે તે મૂર્તિપૂજક લોકોની મૂર્તિપૂજક પ્રથાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું હતું, જેમની વચ્ચે તે ત્યારે વસતો હતો. શાસ્ત્રીઓ અને ફરીશીઓ તેમના કરારના ઇતિહાસના આરંભથી જ જાણતા હતા કે પરમેશ્વર માત્ર એક જ પરમેશ્વર છે, અને તેઓ એ પણ જાણતા હતા કે યેશુ પોતાને બીજા પરમેશ્વર હોવાનો દાવો કરી રહ્યો હતો. તેઓ પોતાની અંતિમ પરીક્ષામાં મૂકવામાં આવ્યા હતા.

હે ઇઝરાયલ, સાંભળ: યહોવા આપણો દેવ એક જ યહોવા છે. વ્યવસ્થા વિવરણ 6:4.

જે ઇતિહાસમાં મૂસાએ પૂર્વવર્તી વચન નોંધ્યું હતું, તેમાં ઈશ્વરે મૂસાને પહેલેથી જ કહી દીધું હતું કે તે સમયથી પછી તેઓ યહોવા તરીકે ઓળખાવવાના હતા. તેઓ હવે માત્ર પ્રભુ સર્વશક્તિમાન ઈશ્વર તરીકે જ ઓળખાવવાના ન હતા, પરંતુ તે ક્ષણથી આગળ તેઓ યહોવા તરીકે ઓળખાવવાના હતા. જ તે જ ઇતિહાસમાં, જેમાં તેઓ પોતાના નામોમાં પ્રતિબિંબિત પોતાના સ્વભાવના બોધને વધુ વિશાળ કરી રહ્યા છે, તેમાં તેઓ પ્રાચીન ઇઝરાયલને આ પણ કડક રીતે જણાવી રહ્યા છે કે ઈશ્વર એક જ ઈશ્વર છે. ખ્રિસ્તના સમયકાળના યહૂદીઓએ શું માનવું હતું?

પછી, જ્યારે તેમની સેવાકાર્ય યેરૂશાલેમમાં થયેલા વિજયોત સવી પ્રવેશના શિખરે પહોંચ્યું, ત્યારે યહૂદીઓ ફરી એકવાર આશ્ચર્યચકિત થઈ ગયા કે યેશુ બાળકોને તેમની સ્તુતિ ગાવાની મંજૂરી આપે છે.

અને જે ટોળાઓ આગળ જતા હતા અને જે પાછળથી આવતાં હતા, તેઓ પોકારીને કહેતા હતા, દાવિદના પુત્રને હોસાન્ના; ધન્ય છે તે, જે પ્રભુના નામે આવે છે; સર્વોચ્ચમાં હોસાન્ના. મથિ 21:9.

જે ગીતના શબ્દોએ ફરીસીઓને ઉશ્કેરીને ઉન્મત્ત બનાવ્યા હતા, તેનો તે ભાગ એવો હતો જેમાં ઇસુને દાવિદનો પુત્ર તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યા હતા અને સાથે સાથે દાવિદનો પુત્ર એ જ પ્રભુનું નામ છે એમ પણ ઓળખાવવામાં આવ્યું હતું. તેમની સેવકાઈની શરૂઆતમાં, વિજયી પ્રવેશ સમયે, અને નિશ્ચિતરૂપે ક્રૂસ પર પણ, આ વિવાદમાં ઇસુના નામ વિષેનો ઉદ્ભવ સામેલ છે.

ત્યારે યહૂદીઓના મુખ્ય યાજકોએ પીલાતને કહ્યું, “યહૂદીઓનો રાજા” એવું ન લખો; પરંતુ એણે કહ્યું હતું કે, “હું યહૂદીઓનો રાજા છું.” યોહાન 19:21.

નિશ્ચય જ, લખાણ બદલીને “હું છું, યહૂદીઓનો રાજા” એમ કહેવું પિલાત માટે મૂળભૂત રીતે યોગ્ય જ હતો, કારણ કે “હું છું” એ નામ હતું જેને ઇસુએ વારંવાર પોતાના વિષે પ્રગટ કર્યું હતું. નિશ્ચય જ, દેવના વચનને બદલવા માટે, વિશેષ કરીને જ્યારે તે ક્રૂસની વાર્તા હોય ત્યારે, આવી ખામીયુક્ત તર્કપ્રણાલીને લાગુ કરવું એવી બાબત છે જે મનુષ્યો ક્યારેય ન કરે, શું કરે? ઇસુ “યહૂદીઓનો રાજા” હતા, પરંતુ તેઓ “હું છું” પણ હતા; તેથી “હું છું, યહૂદીઓનો રાજા” આ નિવેદન એક અર્થમાં ચોક્કસ છે, પરંતુ મુદ્દો આ નથી.

આરંભથી લઈને મધ્યકાળ દરમિયાન અને સાડા ત્રણ વર્ષના અંત સુધી, તેમનું નામ ઉશ્કેરણાનો એક મુદ્દો રહ્યું હતું. કરારના નામોની શ્રેણી અંગે સમજવા જેવી ઘણી બાબતો છે, પરંતુ અહીં હું એ દર્શાવવા ઇચ્છું છું કે પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતકાળે યહૂદી સભામાં એક કંપન થયું હતું, જેનો સંબંધ ખ્રિસ્તના નામ સાથે હતો. દાવિદના પુત્ર તરીકે, તેઓ પાસે મશીહા બનવા માટેની પ્રમાણભૂત પાત્રતા હતી; ઇશ્વરના પુત્ર તરીકે (એ અર્થમાં કે તેઓ ઇશ્વર પણ હતા), અને મનુષ્યપુત્ર તરીકે, ઇસુએ પસંદ કરાયેલા લોકોને માટે એક અતિ મહાન પરીક્ષા રજૂ કરી. જ્યારે મૂસાએ તેમના કરારના ઇતિહાસના આરંભે ઇશ્વર એક જ ઇશ્વર છે તે વિષે એટલી સ્પષ્ટતા કરી હતી, ત્યારે આ મનુષ્ય કેવી રીતે દાવો કરી શકે કે તે ઇશ્વર પણ છે અને ઇશ્વરનો પુત્ર પણ છે?

તથાપિ, મનુષ્યોની વચ્ચે ખ્રિસ્તના ચાલવાના પાછળનો હેતુ એ જ હતો. દેવ તેમાં હતો અને મનુષ્યોને પોતાના સાથે સમાધાનમાં લાવી રહ્યો હતો, અને તે એમ કરતો હતો કે મનુષ્યોને ઇસુને જોવા દેતો હતો—જે સ્પષ્ટ અને સીધી રીતે શીખવતા હતા કે જો તમે તેમને જોયા હોય, તો તમે પિતાને જોયા છે. આ ઇતિહાસ દેવના પસંદ કરેલા લોકો તરીકે શબ્દશઃ ઇઝરાયેલના અંતનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને તેની શરૂઆતમાં દેવ કોણ છે અને દેવ શું છે તે વિષે નિશાનિત થયેલો એક વિવાદ હતો.

અને ફરાઉને કહ્યું, યહોવા કોણ છે, કે હું ઇઝરાયેલને જવા દેવા માટે તેની વાણીનું પાલન કરું? હું યહોવાને ઓળખતો નથી, અને હું ઇઝરાયેલને જવા પણ નહીં દઉં. નિર્ગમન 5:2.

ફિરૌન માત્ર દેવના જ્ઞાનના વિરોધમાં નાસ્તિક અવહેલનાનું પ્રતીક જ વ્યક્ત કરતો નથી, પરંતુ અબ્રાહામના દેવ વિષેની મિસરી સમજણ પણ વ્યક્ત કરે છે. અને પ્રભુએ વારંવાર કહ્યું છે કે મિસરમાં તેમણે કરેલાં પોતાના આશ્ચર્યકર્મો એ માટે હતા કે માનવજાત જાણે કે તે કોણ છે. દેવના પસંદ કરાયેલા લોકો તરીકે શાબ્દિક ઇઝરાયેલની શરૂઆતનો ઇતિહાસ અંતકાલનું પ્રતિરૂપ દર્શાવે છે.

બંને ઇતિહાસોમાં પરમેશ્વર કોણ છે અને કેવા છે તે વિષે સમજણનો અભાવ જોવા મળે છે, જે તેમના વિવિધ નામો સાથે સંબંધિત છે; પરંતુ અમારી વિચારણા માટે વધુ મહત્વની વાત એ છે કે, પસંદ કરાયેલા લોકો તરીકે ઇઝરાયેલના અંતસમયે ખ્રિસ્ત તનો ઇતિહાસ દર્શાવે છે કે યહૂદીઓ તેમના મસીહાને

૨ વીકારવામાં ઠોકર ખાવાનું એક મુખ્ય કારણ એ હતું કે તેઓ જાણતા હતા કે તેમની કરાર-ઇતિહાસની શરૂઆતમાં પરમેશ્વરના વચને ઓળખાવું હતું કે તેઓ એક જ પરમેશ્વર છે. કેવો દૂષ કર સંકટ!

અને તે પછી તેઓએ તેને કોઈ પણ પ્રશ્ન પૂછવાનો ઘાડસ કર્યો નહિ. અને તેણે તેમને કહ્યું, તેઓ કેવી રીતે કહે છે કે ખ્રિસ્ત દાવીદનો પુત્ર છે? અને દાવીદ પોતે જ ભજનસંગ્રહના ગ્રંથમાં કહે છે, પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું, તું મારા જમણા હાથે બેસ, જ્યાં સુધી હું તારાં શત્રુઓને તારા પગની પાયરી ન બનાવું. તેથી દાવીદ તેને પ્રભુ કહે છે; તો પછી તે તેનો પુત્ર કેવી રીતે છે? લૂક 20:40-44.

યહૂદીઓ માટે આ અંતિમ પ્રશ્નોત્તરીનો સમય છે, કારણ કે તે પરસ્પરક્રિયા પછી, “તેઓએ તેને કદી પણ કોઈ પ્રશ્ન પૂછવાનો ધીરજ કર્યો નહિ.” તેણે હમણાં જ ખોવાયેલ ઘર માટે પોતાની સેવા-કાર્યનો અંતિમ પ્રશ્ન ઉત્તરિત કર્યો હતો (અને પ્રબોધકીય વર્ણનમાં હંમેશાં એક ખોવાયેલ ઘર હોય છે), અને પછી તે પોતાના નામના વિષયને “દાવીદનો પુત્ર” તરીકે, અને તેથી મસીહા તરીકે, ઉપસ્થિત કરે છે. સમગ્ર સાડા ત્રણ વર્ષ દરમિયાન વિવાદમાં તેના વિવિધ નામોનો સમાવેશ થાય છે, જે તેના સ્વભાવ અને પ્રકૃતિનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેના નામને શરૂઆતમાં, તેના બાસિસ્મા સમયે, અને ત્યારબાદ ખોવાયેલ ઘર સાથેની તેની અંતિમ પરસ્પરક્રિયામાં વિજયોત્સવી પ્રવેશ સમયે તથા કોસ પર, તેમજ સુવાર્તાઓના અન્ય અવતરણોમાં ઉલ્લેખવામાં આવે છે.

જ્યારે ઈસુએ શાસ્ત્રીના પ્રશ્નનો જવાબ આપ્યો, ત્યારે ફરીસીઓ તેમની આજુબાજુ ભેગા થયા હતા. ત્યાર પછી તેમની તરફ વળી તેમણે તેમને એક પ્રશ્ન પૂછ્યો: “ખ્રિસ્ત વિષે તમે શું વિચારો છો? તે કોનો પુત્ર છે?” આ પ્રશ્નનો હેતુ મસીહા વિષે તેમની માન્યતાની કસોટી કરવો હતો,—એ દર્શાવવું કે તેઓ તેને માત્ર મનુષ્ય ગણતા હતા કે દેવપુત્ર તરીકે માનતા હતા. અનેક અવાજોએ મળીને ઉત્તર આપ્યો, “દાવીદનો પુત્ર.” આ ઉપાધિ તે હતી જે ભવિષ્યવાણીએ મસીહાને આપી હતી. જ્યારે ઈસુએ પોતાના શક્તિશાળી ચમત્કારો દ્વારા પોતાની દૈવિકતા પ્રગટ કરી, જ્યારે તેમણે બીમારોને સાજા કર્યા અને મૃતોને જીવતા કર્યા, ત્યારે લોકો એકબીજા વચ્ચે પૂછતા હતા, “શું આ દાવીદનો પુત્ર નથી?” સિરોફીનિકીય સ્ત્રી, અંધ બાર્તીમેય, અને બીજા ઘણાં લોકોએ તેની પાસે મદદ માટે પોકારી ઊઠ્યા હતા, “હે પ્રભુ, દાવીદના પુત્ર, મારા પર દયા કર.” મથિ 15:22. જ્યારે તેઓ ચેરુશાલેમમાં પ્રવેશી રહ્યા હતા ત્યારે આનંદભર્યા જયઘોષ સાથે તેમનું સ્વાગત કરવામાં આવ્યું હતું, “દાવીદના પુત્રને હોસાન્ના: પ્રભુના નામે જે આવે છે તે ધન્ય છે.” મથિ 21:9. અને મંદિરમાં રહેલા નાનાં બાળકો એ દિવસે આ આનંદમય સ્તુતિનો પડઘો પાડી રહ્યા હતા. પરંતુ ઘણા એવા હતા, જેઓ ઈસુને દાવીદનો પુત્ર કહેતા હતા, છતાં તેમની દૈવિકતાને ઓળખતા નહોતા. તેઓ સમજી શક્યા નહોતા કે દાવીદનો પુત્ર દેવપુત્ર પણ હતો.

“ખ્રિસ્ત દાવીદનો પુત્ર હતો એવી ઘોષણાના જવાબમાં, ઈસુએ કહ્યું, ‘તો પછી દાવીદ આત્મામાં દિવ તરફથી પ્રેરણાનો આત્મા તેને પ્રભુ કેમ કહે છે, એમ કહીને, પ્રભુએ મારા પ્રભુને કહ્યું, મારી જમણી બાજુ બેસ, જ્યાં સુધી હું તારા શત્રુઓને તારા પગલાંની પાટલી ન બનાવું? તો જો દાવીદ તેને પ્રભુ કહે છે, તો પછી તે તેનો પુત્ર કેવી રીતે છે? અને કોઈ માણસ તેને એક શબ્દનો પણ જવાબ આપી શક્યો નહીં; અને તે દિવસથી આગળ કોઈ મનુષ્યે તેને વધુ પ્રશ્ન પૂછવાનો સાહસ પણ કર્યો નહીં.’” ધ ડિઝાયર ઓફ એજેસ, 609.

તેમનો મસીહ તરીકેનો અભિષેક અને જેમને ઉગારવા માટે તેઓ આવ્યા હતા તેમના સાથેનો તેમનો અંતિમ સંવાદ તેમની દિવ્યતા, તેમના નામોના પ્રતીકાત્મક અર્થ અને નિશ્ચિત તરૂ પે પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ વિષે હતો. ઈસુ યહૂદીઓ માટેનું પોતાનું સીધું કાર્ય સમાપ્ત કરતાં શાબ્દિક દૃક દાઉદના ઇતિહાસનો ઉપયોગ કરીને આત્મિક દાઉદ વિષે શીખવે છે. જ્યારે પ્રભુ પ્રભુને પોતાની સાથે સિંહાસન પર બેસવા કહે છે, ત્યારે દાઉદ એ બાબતે ટિપ્પણી શા માટે કરે? કારણ કે આરંભનો રાજા દાઉદ અંતના આત્મિક રાજા દાઉદનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. ખોવાયેલ ઘરાણાને ઈસુએ આપેલું અંતિમ નિવેદન યોગ્ય રીતે સમજવાનો એકમાત્ર

માર્ગ પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમને લાગુ કરી શકવાની ક્ષમતા હતો; અને જો તમે આ નિયમને જાણતા નથી, તો તે કરી શકાતું નથી.

ખોવાયેલા ઘરાને આપેલું તેમનું અંતિમ નિવેદન સમજવા માટે “પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ”ની સમજ આવશ્યક હતી. ઇસુએ પોતાના અંતિમ નિવેદન માટે ખોવાયેલા ઘરાને સત્ય રજૂ કરવા દાવિદ અને દાવિદના પુત્રનો ઉપયોગ કર્યો. આખરે તેઓ દાવિદનું ઘર તો હતા જ. તેથી ઇસુએ પિતાને (દાવિદને) લઈને તેને (દાવિદના પુત્ર) તરફ ફેરવ્યો, અને તેમણે પુત્રને પણ (દાવિદનો) લઈને તેને તેના પિતા (દાવિદ) તરફ ફેરવ્યો. તેમણે પિતાને સંતાન તરફ ફેરવ્યો, જેમ એલિયાહનો સંદેશ “અંતિમ દિવસોમાં” કરવા માટે ભવિષ્યવાણી કરાયેલો છે. પ્રાચીન શાબ્દિક ઇઝરાયેલ માટે આ તેમનો અંતિમ સંદેશ હતો, અને તે એલિયાહનો સંદેશ હતો, કારણ કે તે પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ પર આધારિત હતો. તેથી પ્રથમ ઉલ્લેખનો નિયમ પણ, ઇસુના સંદેશને એ જ નિયમના આધારે એલિયાહનો સંદેશ હોવાનું સમર્થન આપે છે. પ્રથમ ઉલ્લેખનો નિયમ માંગ કરે છે કે જો યોહાન બાપ્તિસ્મા દેનારનો એલિયાહ સંદેશ ઇઝરાયેલના ખોવાયેલા ઘરાને આપવામાં આવેલ અંતિમ ચેતવણીના સંદેશોમાંનો પ્રથમ હતો, તો તેમને આપવામાં આવેલ અંતિમ સંદેશ પણ એલિયાહનો સંદેશ જ હોત. અને એવું જ હતું...

આ બધું કહી ચૂક્યા પછી, હવે હું તે બધામાંથી પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ—આલ્ફા અને ઓમેગા—પર આધારિત એક મુદ્દો ઉતારીશ. પ્રાચીન ઇઝરાયેલના આરંભકાળે દેવ કોણ છે અને શું છે તેની સમજ અંગે એક વિવાદ હતો, જે પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતે આવેલા એ જ વિવાદનો પ્રતીક હતો. પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતકાળે, ખ્રિસ્તના કાર્યમાં ઇઝરાયેલના ખોવાયેલા ઘરાને દેવ કોણ છે અને શું છે તે શીખવવાનો સમાવેશ થતો હતો. અંતના ઇતિહાસમાં ખ્રિસ્ત સામેનો એક વિરોધ હતો, જે આરંભમાં સ્થાપિત થયેલા મૂળ સત્ય પર આધારિત હતો. આધુનિક આધ્યાત્મિક ઇઝરાયેલ પણ પોતાના ઇતિહાસમાં આ જ પ્રબોધકીય લક્ષણો ધરાવશે.

એડવેન્ટિઝમની શરૂઆતમાં, ઇતિહાસકારો અમને જણાવે છે કે મિલરાઈટ્સ મુખ્યત્વે બે ખ્રિસ્તી સંપ્રદાયોમાંથી બનેલા હતા: મેથોડિસ્ટ અને ક્રિશ્ચિયન કનેક્શન. મેથોડિઝમની મુખ્ય માન્યતાઓ યોગ્ય ખ્રિસ્તી જીવનશૈલી જીવવા ઉપર આધારિત હતી. તેમની પાસે “પદ્ધતિ” હતી. ક્રિશ્ચિયન કનેક્શનની મુખ્ય માન્યતાનો સારાંશ કદાચ ત્રિત્વના કેથોલિક સિદ્ધાંત પ્રત્યેના વિરોધ રૂપે આપી શકાય.

મારા સંશોધન જેટલું આગળ વધ્યું છે, તે મુજબ મિલરાઈટોના નેતૃત્વનો લગભગ સર્વે ભાગ ક્રિશ્ચિયન કનેક્શનના તે સિદ્ધાંતને માનતો હતો. સેવન્થ-ડે એડવેન્ટિસ્ટ રિફોર્મ મૂવમેન્ટ (SDARM) ની ઘણી શાખાઓ આજે પણ “એન્ટી-ટ્રિનિટરિયનિઝમ” વિષેની મૂળ મિલરાઈટ સમજણને ધારણ કરે છે અને તેનો પ્રચાર કરે છે. જે લોકો પાયોનિયર સમજણને જાળવી રાખે છે, તેમના માટે એક દ્વિધા (અને વર્તમાન વિવાદનું એક કારણ) એ રહ્યું છે અને હંમેશાં રહેશે કે તેઓ તેવા અનેક અને વિવિધ અવતરણોનો કેવી રીતે પ્રતિસાદ આપે, જેમાં સિસ્ટર વ્હાઇટ તેઓ ધારણ કરે છે અને પ્રચાર કરે છે તે સિદ્ધાંતવાદી સ્થિતિનો સીધો વિરોધ કરે છે?

“મને આ કહેવા માટે સૂચના આપવામાં આવી છે કે ઉન્નત વૈજ્ઞાનિક વિચારોની શોધમાં રહેલા લોકોની ભાવનાઓ વિશ્વાસપાત્ર માનવાની નથી. નીચે મુજબની રજૂઆતો કરવામાં આવે છે: ‘પિતા અદૃશ્ય પ્રકાશ સમાન છે; પુત્ર મૂર્તિમાન પ્રકાશ સમાન છે; આત્મા સર્વત્ર વિખેરાયેલ પ્રકાશ સમાન છે.’ ‘પિતા શીતલબિંદુ સમાન છે, અદૃશ્ય વરાળ; પુત્ર સુંદર સ્વરૂપમાં એકત્રિત થયેલા શીતલબિંદુ સમાન છે; આત્મા જીવનના આસન પર પડેલા શીતલબિંદુ સમાન છે.’ બીજી એક રજૂઆત: ‘પિતા અદૃશ્ય વરાળ સમાન છે; પુત્ર સીસારંગી વાદળ સમાન છે; આત્મા પડેલા વરસાદ સમાન છે, જે તાજગીપ્રદ શક્તિમાં કાર્ય કરે છે.’”

“આ બધી આત્મ વાદી પ્રતિમાઓ માત્ર નિર્રથકતા જ છે. તેઓ અપૂર્ણ છે, અસત્ય છે. તેઓ તે મહિમાને નબળો પાડે છે અને ઘટાડી નાખે છે, જેના સમક્ષ કોઈ પણ પૃથ્વીજન્ય સમાનતા સરખાવી શકાય તેવી નથી. ઈશ્વરની તુલના તેમની પોતાની હાથે બનાવેલી વસ્તુઓ સાથે કરી શકાતી નથી. આ તો માત્ર પૃથ્વીની વસ્તુઓ છે, જે મનુષ્યના પાપોના કારણે ઈશ્વરના શાપ હેઠળ પીડા ભોગવી રહી છે. પિતાનું વર્ણન પૃથ્વીની વસ્તુઓ દ્વારા કરી શકાય તેમ નથી. પિતા દેવતા વની સર્વ પૂર્ણતાનું દેહધારી સ્વરૂપ છે, અને મત્તર્યદૃષ્ટિ માટે અદૃશ્ય છે.”

“પુત્ર દેવત્વની સંપૂર્ણ પરિપૂર્ણતાનું પ્રગટ સ્વરૂપ છે. દેવનું વચન તેમને ‘તેમના સ્વરૂપની પ્રતિમૂર્તિ’ તરીકે જાહેર કરે છે. ‘દેવે જગત પર એવો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે પોતાનો એકમાત્ર જન્મેલો પુત્ર આપ્યો, જેથી જે કોઈ તેમના પર વિશ્વાસ કરે તે નાશ પામે નહીં, પરંતુ અનંત જીવન પામે.’ અહીં પિતાના વ્યક્તિત્વને દર્શાવવામાં આવ્યું છે.”

“ખ્રિસ્તે સ્વર્ગમાં આરોહણ કર્યા પછી મોકલવાનો જે સાંત્વનકર્તા વચન આપ્યું હતું, તે દેવત્વની સર્વ સંપૂર્ણતામાં રહેલો આત્મા છે, જે ખ્રિસ્તને વ્યક્તિગત તારણહાર તરીકે સ્વીકારનાર અને તેમના પર વિશ્વાસ કરનાર સૌને દૈવી કૃપાની શક્તિને પ્રગટ કરે છે. સ્વર્ગીય ત્રયમાં ત્રણ જીવંત વ્યક્તિઓ છે; અને આ ત્રણ મહાન શક્તિઓ—પિતા, પુત્ર, અને પવિત્ર આત્મા—ના નામે, જે લોકો જીવંત વિશ્વાસ દ્વારા ખ્રિસ્તને સ્વીકારે છે તેઓ બાપ્તિસ્મા પામે છે, અને ખ્રિસ્તમાં નવા જીવનને જીવવાના તેમના પ્રયત્નોમાં આ શક્તિઓ સ્વર્ગના આજ્ઞાકારી પ્રજાજનો સાથે સહકાર આપશે.” Special Testimonies, Series B, number 7, 62, 63.

આ અંશ “જેઓની ભાવનાઓ” પિતાને, પુત્રને અને આત્માને “પૃથ્વીની વસ્તુઓ” દ્વારા વ્યાખ્યાયિત કરતી હતી, તેમની ઓળખ કરે છે. પછી તે કહે છે, “પિતાનું વર્ણન પૃથ્વીની વસ્તુઓ દ્વારા કરી શકાતું નથી.” તે અહીં જે બે મુદ્દાઓ રજૂ કરે છે, તે નોંધો, યદ્યપિ તેમાંનો એક વિરોધાભાસ જેવો સંભળાઈ શકે. જો તમે ઇચ્છો તો કહીએ તેમ, તે દેવત્વ વિષેના એવા ખોટા વર્ણનની ઓળખ કરે છે જે ત્રણ દેવોને નિર્ધારિત કરે છે. તે દેવત્વનું ખોટું વર્ણન છે, પરંતુ તે આ બાબતે કોઈ ટિપ્પણી કરતી નથી કે દેવત્વની આ ખોટી વ્યાખ્યા એ કારણે પણ અયોગ્ય છે કે તેમાં દેવત્વમાં દેવોની સંખ્યા ખોટી દર્શાવવામાં આવી છે.

આ ઉપરાંત નોંધો કે તે કહે છે કે પૃથ્વીની વસ્તુઓનો ઉપયોગ પિતાનું વર્ણન કરવા માટે થઈ શકતો નથી. એ જ નિવેદનમાં, તે પોતે જ પૃથ્વીની વસ્તુઓનો ઉપયોગ કરી રહી છે. સંતાન, માતાઓ, પિતાઓ, કાકીઓ અને ચચેરા-મામેરા ભાઈ-બહેનો તો માનવીને જ હોય છે. અને ઇસુ અમને કહે છે કે નવી બનાવવામાં આવેલી પૃથ્વી પરના સ્વર્ગમાં હવે પછી લગ્ન થવાના નથી, કારણ કે અમે દેવદૂતો જેવા થઈશું. ત્યાં પુરુષ અને સ્ત્રી દેવદૂત નથી. માનવીઓ એકબીજા સાથેના પોતાના સંબંધોને વ્યાખ્યાયિત કરવા માટે જે શબ્દો વાપરે છે, તે જ શબ્દોનો ઉપયોગ ઈશ્વરે અમને તેમના સ્વભાવ અને ચરિત્ર વિષે શિક્ષિત કરવા માટે કર્યો છે; પરંતુ દેવપ્રેરણાએ મનુષ્યોને ઈશ્વરના ચરિત્ર અને સ્વભાવ વિષે શિક્ષિત કરવા માટે જે “પૃથ્વીની વસ્તુઓ” નો ઉપયોગ કર્યો છે, તે પણ અપૂર્ણ છે.

અમને આ માહિતી આપવામાં આવી છે કે, “સ્વર્ગીય ત્રિમૂર્તિના ત્રણ જીવંત વ્યક્તિઓ છે” ... “પિતા, પુત્ર, અને પવિત્ર આત્મા.” આ ત્રણ વ્યક્તિઓ સાથે પૃથ્વીજન્ય આત્માવાદી ભાવનાઓ જોડવી એ એક ઘૃણાસ્પદ બાબત છે, પરંતુ “આ ત્રણ મહાન શક્તિઓનું નામ” દેવત્વની બાઇબલીય વ્યાખ્યા સાથે જોડવું ઘૃણાસ્પદ નથી.

ભવિષ્યવક્ત્રી કહે છે કે દેવતા વને રચનારી ત્રણ મહાન સત્તાઓનું “નામ” પિતા, પુત્ર અને પવિત્ર આત્મા છે. દરેક બાઇબલના સત્તાની જેમ, જ્યારે તેને પંક્તિ ઉપર પંક્તિ સાથે એકત્ર લાવવામાં આવે છે, ત્યારે પૂર્ણ સાક્ષ્યમાં પ્રગટ કરવામાં આવેલ દરેક માર્ગચિહ્નનો સમાવેશ થવો આવશ્યક છે. ભવિષ્યવક્ત્રીઓની સાક્ષીઓને સંયોજિત કરવી જોઈએ. દાનિયેલ ખ્રિસ્તને તને પાલ્મોની નામ આપે છે (અન્ય નામોમાંથી એક

તરીકે, પરંતુ આ માત્ર એક ઉદાહરણ છે). યોહાન તેમને અલ્ ફા અને ઓમેગા કહે છે અને મૂસા તેમને યહોવા કહે છે. એલેન વાઇટ અનુસાર તેમનું નામ પિતા, પુત્ર અને પવિત્ર આત્મ 1 છે.

“શૈતાન છે... સતત બનાવટી વસ્તુને આગળ ધકેલી રહ્યો છે—જેથી લોકોને સત્યથી દૂર લઈ જાય. શૈતાનનો સર્વથા છેલ્લો ભ્રમ એ હશે કે તે દેવના આત્માની સાક્ષીને નિષ્ફળ કરી દે. ‘જ્યાં દર્શન નથી, ત્યાં પ્રજા નાશ પામે છે’ (Proverbs 29:18). શૈતાન કુશળ કૌશલ્યથી, વિવિધ માર્ગોમાં અને વિવિધ સાધનો દ્વારા, દેવની અવશેષ પ્રજાનો સાચી સાક્ષી પરનો વિશ્વાસ ડગમગાવી દેવા માટે કાર્ય કરશે.”

“સાક્ષ્યો વિરુદ્ધ એવી દ્વેષભાવના પ્રજ્વલિત કરવામાં આવશે જે શૈતાની હશે. શૈતાનની કાર્યપ્રવૃત્તિઓનું ધ્યેય ચર્ચોના તેમના વિષેના વિશ્વાસને અસ્થિર બનાવવાનું રહેશે, કારણ કે જો દેવના આત્માની ચેતવણીઓ, ઠપકો અને સલાહોનું ધ્યાન રાખવામાં આવે, તો શૈતાન પોતાની છેતરપિંડી પ્રવેશ કરાવવા અને આત્માઓને પોતાની ભ્રમણાઓમાં બાંધી રાખવા માટે એટલો સ્પષ્ટ માર્ગ મેળવી શકશે નહીં.” Selected Messages, book 1, 48.

આ અવતરણમાંથી એક સંક્ષિપ્ત અનુબંધ બિંદુ. દેવના વચન અને ઇસુની સાક્ષી માટે યોહાનને પટમોસમાં નિર્વાસિત કરવામાં આવ્યો છે. ત્રીજા દેવદૂતના સંદેશ માટે બે નિશાનિત શ્રોતાગણ છે: એક્ટ્રેન્ટિઝમની બહાર રહેલા લોકો અને એક્ટ્રેન્ટિઝમની અંદર રહેલા લોકો. યોહાન એવા એક એક્ટ્રેન્ટિસ્ટનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે માત્ર બાઈબલ પ્રત્યેની પોતાની આજ્ઞાપાલનતાને લીધે જ જગત તરફથી સતાવાયો નથી, પરંતુ ભવિષ્યવાણીના આત્માના લેખનો પ્રત્યેની પોતાની આજ્ઞાપાલનતાને લીધે પણ સતાવાયો છે. ભવિષ્યવાણીના આત્મા વિરુદ્ધ ઉઠાવવામાં આવતું સત્તામણું બહારથી નહિ, પરંતુ અંદરથી આવે છે.

પ્રાચીન ઇઝરાયલની શરૂઆતમાં, મિસરમાં ચારસો વર્ષ વિતાવ્યા પછી, જે લોકો પસંદ કરાયેલા કરારના પ્રજા થવાના હતા તેઓએ હવે શબ્દાથનું પાલન કરવાનું બંધ કરી દીધું હતું. તેઓ ખ્રિસ્તના ચરિત્ર કે સ્વભાવને જાણતા નહોતા. બંધકાવસ્થામાં રહ્યા દરમિયાન તેઓએ દેવ વિષે જે ગેરસમજો આત્મસાત કરી હતી, તે જ તેઓ ધરાવતા હતા. દસ આફતો; લાલ સમુદ્ર દ્વારા થયેલી મુક્તિ; સ્વર્ગીય મન્ના; પવિત્રસ્થાન અને તેની બધી સામગ્રી; પવિત્ર વિધિઓ; બહારનું આંગણું, પવિત્ર સ્થાન અને પરમ પવિત્ર સ્થાન; દેવનો નિયમ; જે શિવા તેમની પાછળ પાછળ ચાલતી હતી; તે શિવામાંથી નીકળેલું પાણી, જે તેમની પાછળ પાછળ ચાલતી શિવામાંથી આવ્યું હતું; અને દંડ પર ઊંચે કરાયેલો સર્પ પણ—આ બધું તેના પસંદ કરેલા લોકમાં દેવ વિષેનું જ્ઞાન વધારવા માટે જ નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યું હતું. તે એક ક્રમશઃ આગળ વધતું શિક્ષણ હતું. તે ક્રમશઃ આગળ વધતું શિક્ષણ ત્યાં સુધી ચાલુ રહ્યું જ્યાં સુધી શાસ્ત્રીઓએ “તેમને વધુ પ્રશ્ન પૂછવાની હિંમત ન કરી” અને ત્યાર પછી તેમણે તે અંતિમ વિષય નિર્દિષ્ટ કર્યો કે જેના વિષે તેઓ તેમની સાથે ખુલ્લી ચર્ચામાં પ્રવેશવાના હતા, અને તે દાવિદના નામ તથા ખ્રિસ્ત કોણ છે અને શું છે તે બાબત વિષે હતું.

આધુનિક આધ્યાત્મિક ઇઝરાયલની શરૂઆતમાં, આધ્યાત્મિક બાબેલમાં 1260 વર્ષો પછી, જેઓ પસંદ કરાયેલા કરારના લોકો બનવાના હતા, તેઓ હવે શબ્દાથ પાળતા નહોતા. તેઓ ખ્રિસ્તના સ્વભાવ અથવા પ્રકૃતિને જાણતા નહોતા. બંદીવાસમાં રહેલા સમયમાં જેમણે ઇશ્વર વિષે ગેરસમજો ગ્રહણ કરી હતી, તે જ ગેરસમજો તેઓ ધારણ કરતા હતા. એક્ટ્રેન્ટિઝમનો ઇતિહાસ, તેના બધા ચિહ્નસ્તંભો, ધર્મત્યાગો, સમાધાનો અને આંતરિક સંઘર્ષો સાથે, 1880ના દાયકામાં એવા બિંદુએ પહોંચ્યો કે જ્યારે The Desire of Ages પ્રકાશિત થયું. તે પુસ્તકના પૃષ્ઠ 671 પર અંકિત છે કે દેવત્વ વિશેની એવી સમજણ, જે અઢારમી સદીમાંથી આવેલ સમજણ કરતાં ઘણું આગળ વિકસિત થઈ ચૂકી હતી.

પ્ર 1 યીન ઇઝરાયેલના અંતકાળે એક વિવાદ ઊભો થયો હતો, જે દેવત્વ વ વિષેની મર્યાદિત સમજણને કારણે ઉપજ્ય 1 હતો; અને તે સમજણ તેમની પ્ર 1 રંભિક ઐતિહાસિક અવસ્થાની સમજ પર આધારિત હતી. ઇસુની સાક્ષ 1 કહે છે કે પિતા હોય, પુત્ર હોય કે પવિત્ર આત્મ 1—તેઓ બધા જ “દેહરૂ પે દેવત્વ વની સંપૂર્ણ પૂર્ણતા” છે

(કલોસ્ સીઓ 2:9). બાઇબલની સાક્ષી 1 કહે છે, “હે ઇઝરાયેલ, સાંભળ: આપણો દેવ યહોવા એક જ યહોવા છે” (૮ યવસ્ થા વર્ણન 6:4).

આધુનિક ઇઝરાયેલ દેવત્વ વિષે વિવિધ પ્રકારની માન્યતાઓ ધરાવે છે, અને તેમાંથી માત્ર એક જ યોગ્ય છે. આધુનિક ઇઝરાયેલના અંતે, દેવ પોતાના સ્વભાવના પ્રકાશનનું કાર્ય પૂર્ણ કરશે, તે પણ ત્યારે જ્યારે પરીક્ષાકાળ હજી યથાવત્ રહેશે. યહૂદીઓ માટે તેણે એવું જ કર્યું હતું, અને તે કદી બદલાતો નથી. નિશ્ચિત છે કે અનંતકાળ દરમિયાન આપણે દેવના સ્વરૂપ અને સ્વભાવ વિષેની અમારી સમજમાં સતત વૃદ્ધિ કરતાં રહીશું, પરંતુ સત્યની એક હેતુપૂર્ણ ભવિષ્યવાણીય રેખા રહી છે, જે દેવ પોતાને વિષે પોતાની પ્રજાને શિક્ષિત કરવા માટે કરેલા પ્રયત્નોને દર્શાવે છે; અને તે ઇતિહાસ એ શિક્ષણનો એક ભાગ છે, જે તે હાલમાં શીખવવા ઇચ્છે છે, અને આ શૈક્ષણિક પ્રક્રિયા વિષે ભવિષ્યવાણીના વચનમાં મળતી માહિતી ચર્ચાના એવા અંતને ઓળખાવે છે, જે પરીક્ષાકાળના સમાપનને અનુરૂપ છે.

“ખ્રિસ્ત પૂર્વથી અસ્તિત્વ ધરાવનાર, સ્વયંઅસ્તિત્વ ધરાવનાર દેવનો પુત્ર છે.... તેમના પૂર્વઅસ્તિત્વ વિષે બોલતાં, ખ્રિસ્ત મનને તારીખરહિત યુગોના પાર પાછું લઈ જાય છે. તેઓ આપણને ખાતરી આપે છે કે એવો ક્યારેય સમય ન હતો જ્યારે તેઓ શાશ્વત દેવ સાથે ધનિષ્ઠ સહભાગિતામાં ન હતા. જેમના સ્વરને યહૂદીઓ ત્યારે સાંભળી રહ્યા હતા, તેઓ દેવ સાથે એવા હતા જેમ કોઈ તેમના પાસે ઉછેરાયેલ હોય.” Signs of the Times, August 29, 1900.

“તે ઈશ્વર સમાન હતો, અનંત અને સર્વશક્તિમાન.... તે અનાદિ, સ્વયં-અસ્તિત્વ ધરાવતા પુત્ર છે.

“જ્યારે દેવનું વચન ખ્રિસ્તના આ પૃથ્વી ઉપર રહેલા સમયમાં તેમની માનવતા વિષે કહે છે, ત્યારે તે તેમની પૂર્વઅસ્તિત્વ વિષે પણ નિશ્ચિતપણે કહે છે. વચન દેવી સત્તાવાન અસ્તિત્વ તરીકે, એટલે કે દેવના અનાદિકાળથી રહેલા પુત્ર તરીકે, પોતાના પિતા સાથેની એકતા અને અદ્વિતીય એકરૂપતામાં અસ્તિત્વમાં હતું. અનાદિકાળથી તે કરારનો મધ્યસ્થ હતો, તે જ એક હતો જેમાં પૃથ્વીના સર્વ રાષ્ટ્રો, યહૂદીઓ અને ગેરયહૂદીઓ બંને, જો તેઓ તેને સ્વીકારતા, તો આશીર્વાદ પામવાના હતા. ‘વચન દેવની પાસે હતું, અને વચન દેવ હતું.’ મનુષ્યો કે દેવદૂતો સર્જાયા તે પહેલાં, વચન દેવની પાસે હતું, અને દેવ હતું.” Review and Herald, April 5, 1906.

આ અવતરણમાં તેણીએ યોહાનના એકદમ પ્રારંભિક શબ્દોમાંથી ઉદ્ધરણ કર્યું છે.

આદિમાં વચન હતું, અને વચન દેવ સાથે હતું, અને વચન દેવ હતું. તે જ આદિમાં દેવ સાથે હતું. સર્વ વસ્તુઓ તેની દ્વારા સર્જાઈ; અને જે કંઈ સર્જાયું છે, તેમાંથી એક પણ વસ્તુ તેના વિના સર્જાઈ નથી. યોહાન 1:1-3.

આરંભમાં ઓછામાં ઓછા બે દેવ હતા, કારણ કે યોહાન હમણાં જ કહે છે, “વચન દેવ હતું અને દેવ સાથે હતું.” ઉત્પત્તિના પ્રથમ શ્લોકમાં હિબ્રૂ શબ્દ “Elohim” નો અનુવાદ દેવ તરીકે કરવામાં આવ્યો છે. દેવના વચનમાં ઘણી વાર “Elohim” ને વ્યાકરણાત્મક રચનામાં એકવચન દેવને ઓળખાવવા માટે મૂકવામાં આવે છે, પરંતુ તેમ છતાં તે બહુવચન છે. આ વિષય અંગેની પોતાની બીજી સાક્ષી દ્વારા યોહાન આ શ્લોકમાં “Elohim” એકવચન દેવ છે એવી વિચારણાને દૂર કરે છે. તેની સાક્ષી ઓછામાં ઓછા બે દેવોની સ્થાપના કરે છે.

જેઓ પ્રોફેસીનો આત્મા માન્ય રાખવાનો દાવો કરે છે એવા વિરોધી-ત્રૈએકવાદીઓ માટે વધુ ચિંતાજનક બાબત એ છે કે શરૂઆતમાં “ઈશ્વરનો આત્મા જળના ઉપરના સપાટ પર ગતિમાન હતો.” જળ ઉપર ગતિમાન હતો તે “આત્મા” પિતા હતો કે પુત્ર, અથવા તો સિસ્ટર વ્હાઇટ જેમ તેમને સંબોધે છે તેમ સ્વર્ગીય ત્રિપુટીનો ત્રીજો વ્યક્તિ હતો? પોતાના સુસમાચારમાં યોહાનની પ્રથમ ત્રણ કલમો પછી આ શબ્દો આવે છે.

તેમામાં જી વન હતું; અને તે જી વન મનુષ્યોનો પ્ર કાશ હતો. અને પ્ર કાશ અંધકારમાં પ્ર કાશે છે; અને અંધકારે તેને ગ્ર હણ કર્યો નહી. યોહાન 1:4, 5.

પ્રકાશ અને અંધકારનો ઉલ્લેખ ઉત્પત્તિની શરૂઆત સાથે સંપૂર્ણ સમરસતામાં છે, જે કહે છે.

અને દેવએ કહ્યું, પ્રકાશ થાયો; અને પ્રકાશ થયો. અને દેવે પ્રકાશને જોયો કે તે સારો હતો; અને દેવે પ્રકાશને અંધકારથી અલગ કર્યો. ઉત્પત્તિ 1:3, 4.

સર્જનકથામાં દેવત્વના પરિચય પછી જે પ્રકાશ વિષયરૂપે અનુસરતો આવે છે, તેની આ બે સમાનાંતર પંક્તિઓ તરફ અમે ટૂંક સમયમાં પાછા ફરીશું. આરંભમાં સૌપ્રથમ જે સત્ય રજૂ કરવામાં આવે છે તે દેવત્વની રચના અથવા સ્વભાવ વિષે છે. પરંતુ આ વિભાગ બીજા અધ્યાયના ત્રીજા વચન સુધી થંભતો નથી, જ્યાં આપણે જોયે છીએ કે સર્જનના અંતિમ ત્રણ શબ્દો એ ત્રણ હિબ્રુ અક્ષરોથી શરૂ થાય છે, જે મળીને “સત્ય” તરીકે અનુવાદિત થતો શબ્દ રચે છે.

સૃષ્ટિના વર્ણનનો આરંભ દેવત્વને રજૂ કરે છે, ત્યારબાદ તેમના વચનની સર્જનાત્મક શક્તિને પ્રગટ કરે છે, અને પછી સત્યનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું, ત્રીજા દેવદૂતનો સંદેશ તથા આલ્ફા અને ઓમેગા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામેલું ઈશ્વરનું નામ દર્શાવતું દેવી હસ્તાક્ષર સાથે તે અવતરણનો અંત કરે છે.

અને સાતમા દિવસે દેવે પોતે કરેલું પોતાનું કાર્ય પૂર્ણ કર્યું; અને સાતમા દિવસે તેણે પોતે કરેલા પોતાના સર્વ કાર્યમાંથી વિશ્રામ લીધો. અને દેવે સાતમા દિવસને આશીર્વાદ આપ્યો અને તેને પવિત્ર ઠરાવ્યો; કારણ કે તેમાં તેણે દેવ દ્વારા સર્જાયેલ અને બનાવાયેલ પોતાના સર્વ કાર્યમાંથી વિશ્રામ લીધો હતો. ઉત્પત્તિ 2:2, 3.

દેવના વચનમાં શીખવવામાં આવેલી પ્રાથમિક સત્યતાઓનો અંત આ અવતરણનો શિખરબિંદુ છે. તે “God,” “created” અને “made” — આ ત્રણ શબ્દોથી પૂર્ણ થાય છે, જેથી અવતરણની શરૂઆત પર ભાર મૂકાય છે, પરંતુ એટલું જ મહત્વપૂર્ણ એ છે કે સાતમા-દિવસના શબ્દાથ પર પણ ભાર મૂકાય છે. નિશ્ચિતપણે શબ્દાથ સૃષ્ટિનું પ્રતીક છે અને દેવ તથા તેમના પસંદ કરેલા લોકો વચ્ચેનું ચિહ્ન છે. સર્જનના તે અંતિમ ત્રણ શબ્દોના પ્રારંભે આવતા ત્રણ અક્ષરોમાં “Truth” પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. આ સાક્ષ્ય એ બાબત પર ભાર મૂકે છે કે શબ્દાથનું સત્ય કેટલું મહત્વપૂર્ણ અને અગત્યનું છે, પરંતુ એટલું જ ગહન એ પણ છે કે આ ત્રણ અક્ષરો પ્રથમ, દ્વિતીય અને તૃતીય દેવદૂતના સંદેશાઓના ત્રણ પગથિયાનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તેથી, બાઇબલના અતિ પ્રથમ અવતરણમાં, દેવની સર્જનાત્મક શક્તિના ચિહ્નરૂપ શબ્દાથને અંતકાળમાં કસોટીરૂપ મુદ્દા તરીકે પણ ઓળખવામાં આવ્યો છે. બાઇબલનું અંતિમ પુસ્તક, યોહાનના તેના સુસમાચારમાં આપેલા સાક્ષ્ય સાથે જોડાવા માટે, તૃતીય સાક્ષી પ્રદાન કરે છે.

આશિયામાં આવેલી સાત કલીશિયાઓને યોહાન તરફથી: જે છે, અને જે હતો, અને જે આવવાનો છે, તેની તરફથી; અને તેના સિંહાસન સમક્ષ રહેલા સાત આત્માઓની તરફથી; અને ઈસુ ખ્રિસ્તની તરફથી, જે વિશ્વાસુ સાક્ષી છે, મૃતોમાંથી પ્રથમજાત છે, અને પૃથ્વીના રાજાઓનો અધિપતિ છે, તમને કૃપા અને શાંતિ થાયો. જેને અમને પ્રેમ કર્યો, અને પોતાના જ રક્તથી અમને અમારા પાપોમાંથી ધોઈ શુદ્ધ કર્યા, અને અમને ઈશ્વર તથા તેના પિતાને માટે રાજાઓ અને યાજ્ઞકો બનાવ્યા, તેને યુગાનુયુગ મહિમા અને સત્તા હો. આમેન. જોવો, તે વાદળો સાથે આવે છે; અને દરેક આંખ તેને જોશે, અને જેમણે તેને ભેધો તેઓ પણ; અને પૃથ્વીના સર્વ કુળો તેના કારણે વિલાપ કરશે. હા, આમેન. પ્રભુ કહે છે, “હું અલ્ફા અને ઓમેગા છું, શરૂઆત અને અંત છું,” જે છે, અને જે હતો, અને જે આવવાનો છે, સર્વશક્તિમાન.

હું યોહાન, જે તમારો ભાઈ પણ છું, અને ક લેશમાં, તથા ઈસુ ખ્રિસ્ત તના રાજ્ય માં અને ધીરજમાં સહભાગી છું, દેવના વચન માટે અને ઈસુ ખ્રિસ્ત તની સાક્ષી માટે પટમોસ કહેવાતા દ્વિપમાં હતો. પ્ર ભુના

દિવસે હું આત્મ માં હતો, અને મારા પાછળ મેં તુરંત સમાન એક મહાન અવાજ સાંભળ્યો, જે કહતો હતો, હું આજે ફા અને ઓમેગા છું, પ્રથમ અને છેલ્લો; અને, જે તું જુએ છે, તે એક પુરુષ તકમાં લખ્યો, અને જે સાત ક્લીસિયાઓ એશિયામાં છે તેઓને મોકલ: એફેસસને, અને સિમોનને, અને પર્ગમોનને, અને થિયાતીરાને, અને સાર્દિસને, અને ફિલાદેલ્ફિયાને, અને લાઓદિકિયાને. પ્રકટીકરણ 1:4-11.

પ્રકટીકરણના પ્રથમ અધ્યાયના પ્રથમ ત્રણ વચનો અંતિમ ચેતવણીના સંદેશની ઓળખ આપે છે અને તે સંદેશ દેવ તરફથી માનવજાત સુધી કેવી રીતે પહોંચાડવામાં આવે છે તે દર્શાવે છે. તે આ પણ કહે છે કે આ ઈસુ ખ્રિસ્તનું પ્રકટીકરણ છે; તેથી તે પ્રકટીકરણના ગ્રંથ અને દાનિયેલના ગ્રંથ વચ્ચેનો ભેદ સ્પષ્ટ કરે છે. એક ભવિષ્યવાણી છે, બીજું પ્રકટીકરણ.

“પ્રકાશિતવાક્યમાં બાઇબલના સર્વ પુસ્તકો એકત્ર થાય છે અને સમાપ્તિ પામે છે. અહીં દાનિયેલના પુસ્તકનું પૂરક પ્રસ્તુત છે. એક ભવિષ્યવાણી છે; બીજું પ્રકાશન છે. જે પુસ્તક મુદ્રાંકિત કરવામાં આવ્યું હતું તે પ્રકાશિતવાક્ય નથી, પરંતુ દાનિયેલની ભવિષ્યવાણીનો તે ભાગ છે, જે અંતિમ દિવસો સાથે સંબંધિત છે. દૂતએ આ આજ્ઞા આપી હતી, ‘પણ તું, હે દાનિયેલ, આ વચનો બંધ રાખ અને અંતકાળ સુધી આ પુસ્તક પર મુદ્રા માર.’ દાનિયેલ 12:4.” પ્રેરિતોના કાર્યો, 585.

પ્રકાશનના પુસ્તકમાં ભવિષ્યવાણીની એવી રેખાઓ છે, જેઓને ઓળખી અને પંક્તિ ઉપર પંક્તિ એમ એકત્ર લાવવામાં આવવું જોઈએ. એ તમામ ભવિષ્યવાણીની રેખાઓ પ્રકાશનના પુસ્તકમાં સમાપ્ત થાય છે, પરંતુ જે પુસ્તક મુદ્રાબદ્ધ કરવામાં આવ્યું હતું તે પ્રકાશનનું પુસ્તક નહોતું; અને માત્ર દાનિયેલનું પુસ્તક જ મુદ્રાબદ્ધ કરવામાં આવ્યું હતું એવું પણ નહોતું, પરંતુ દાનિયેલના પુસ્તકમાં જે મુદ્રાબદ્ધ કરવામાં આવ્યું હતું તે “દાનિયેલની ભવિષ્યવાણીનો અંતિમ દિવસો સાથે સંબંધિત તે ભાગ” હતો.

“અંતિમ દિવસો”ને સામાન્ય અર્થમાં સમજવામાં આવી શકે છે, પરંતુ તેમને પ્રેરિત શબ્દો તરીકે સમજવું, (અને તેઓ એવા જ છે) એ પણ આવશ્યક બનાવે છે કે આપણે તપાસીએ કે “અંતિમ દિવસો” આ અભિવ્યક્તિ સાથે કોઈ ભવિષ્યવાણીય પ્રતીકાત્મક અર્થ જોડાયેલો છે કે નહીં. “અંતિમ દિવસો” ભવિષ્યવાણીય ઇતિહાસનો એક નિશ્ચિત સમયગાળો છે, જેને સમર્થન આપતી ઘણી આધારરેખાઓ છે. નજીકના ભવિષ્યમાં હું તે ઇતિહાસ રજૂ કરવાની આશા રાખું છું. વિશેષરૂપે, તે 1798થી લઈને કૃપાકાળના સમાપ્તિ સુધીનો ઇતિહાસ છે. આને ઓળખવાનો એક માર્ગ એ છે કે શાબ્દિક પવિત્રસ્થાનની સેવામાં વર્ષનો એક એવો દિવસ હતો, જે ન્યાયનો પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો, અને તે પ્રાયશ્ચિતનો દિવસ હતો. તે શાબ્દિક વિધિ સિસ્ટર વ્હાઈટ જેને પ્રતિરૂપ-વિરોધી પ્રાયશ્ચિતનો દિવસ કહે છે, તેનું પ્રતિરૂપ હતી. ભવિષ્યવાણીય અથવા આત્મિક પ્રાયશ્ચિતનો દિવસ કૃપાકાળના “અંતિમ દિવસો”નું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે; તે અંતિમ ન્યાયના સમયગાળાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે.

દાનિયેલમાં જે ભવિષ્યવાણી મુદ્રાંકિત કરવામાં આવી હતી તે દ્વિગુણી હતી. ત્યાં અંતિમ દિવસોને સંબંધિત એવી એક ભવિષ્યવાણી હતી, જેને મિલરાઇટ્સે ઓળખી હતી અને જેણે ન્યાયના આરંભની જાહેરાત કરી હતી. દાનિયેલનો તે વિભાગ અધ્યાય આઠ અને નવની ઉલાઈ નદીની દર્શન-શ્રેણી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે. બીજી ભવિષ્યવાણી, જે દાનિયેલમાં મુદ્રાંકિત કરવામાં આવી હતી, તે ન્યાયના સમાપન, એડવેન્ટિઝમના અંત, સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાના અંત, અને વિશ્વના અંતની જાહેરાત કરે છે. તે દર્શન હિંદુકેલ નદી દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામ્યું હતું.

“દાનિયેલને દેવ તરફથી જે પ્રકાશ પ્રાપ્ત થયો હતો, તે ખાસ કરીને આ અંતિમ દિવસો માટે આપવામાં આવ્યો હતો. ઉલાઈ અને હિંદુકેલ, શિનારની મહાન નદીઓના કિનારે તેણે જે દર્શનો જોયા હતા, તેઓ હવે પૂર્ણતાની પ્રક્રિયામાં છે, અને આગોતરા કહેવામાં આવેલી બધી ઘટનાઓ ટૂંક સમયમાં ઘટી પડશે.” Testimonies to Ministers, 112, 113.

ઉભાઈનું દર્શન 1798માં ઉદ્ભવિત થયું હતું અને તે ઈશ્વરના પવિત્ર સ્થાન તથા તેમની પ્રજાને સંબોધે છે. હિંદુ કેલનું દર્શન 1989માં ઉદ્ભવિત થયું, જ્યારે, દાનિયેલ અગિયારમા અધ્યાયના ચાલીસમા પદમાં વર્ણવેલા મુજબ, ભૂતપૂર્વ સોવિયેત સંઘનું પ્રતિનિધિત્વ કરનારા દેશો પાપાશાહી અને યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ દ્વારા વહાવી કાઢવામાં આવ્યા, અને તે ઈશ્વરની પ્રજાના શત્રુઓને સંબોધે છે. આ બે દર્શનો પ્રકાશનની પુસ્તકમાં આવેલી સાત ક્લીસિયાઓ અને સાત મુદ્દાઓ જેવું કાર્ય કરે છે. એક ક્લીસિયાના આંતરિક ઇતિહાસને દર્શાવે છે અને બીજું ક્લીસિયાના બાહ્ય ઇતિહાસને, અને બંને સંપૂર્ણ અવધિ સુધી વિસ્તરે છે અને “ખાસ કરીને” “આ અંતિમ દિવસો માટે” છે.

પરંતુ, યદિપ અમને એવું કહેવામાં આવે છે કે પ્રકટીકરણનું પુસ્તક મુદ્રિત પુસ્તક નથી, તો પણ અમને એવું પણ કહેવામાં આવે છે કે તે મુદ્રિત પુસ્તક છે.

“પ્રકટીકરણ એક મુદ્રાંકિત પુસ્તક છે, પરંતુ તે એક ખુલેલું પુસ્તક પણ છે. તે આ પૃથ્વીના ઇતિહાસના અંતિમ દિવસોમાં બનનારી અદ્ભુત ઘટનાઓનો લેખાજોખો આપે છે. આ પુસ્તકના ઉપદેશો નિશ્ચિત છે, રહસ્યમય અને અગમ્ય નથી. તેમાં દાનિયેલમાં જે ભવિષ્યવાણીની એ જ રેખા લેવામાં આવી છે. કેટલીક ભવિષ્યવાણીઓને દેવે પુનરાવર્તિત કરી છે, આ રીતે દર્શાવતાં કે તેમને મહત્વ આપવું જોઈએ. પ્રભુ એવી બાબતોનું પુનરાવર્તન કરતા નથી કે જેઓનું કોઈ મહત્વનું પરિણામ ન હોય.” Manuscript Releases, volume 9, 8.

પ્રકટીકરણનું પુસ્તક અનમુદ્રિત છે, કારણ કે દાનિયેલની ભવિષ્યવાણીઓ અનમુદ્રિત થઈ છે; અને દાનિયેલમાં અનમુદ્રિત થયેલી ભવિષ્યવાણીઓની જ રેખાઓ પ્રકટીકરણમાં પણ જોવા મળે છે. પ્રકટીકરણના પુસ્તકમાં જે મુદ્રિત હતું, તે પ્રકટીકરણનો એવો એક ભાગ હતો, જે વિશેષ કરીને “અંતિમ દિવસોમાં” દેવના લોકોને સંબંધિત હતો. જ્યારે બહેન વાઇટે આ નિવેદન લખ્યું, ત્યારે “સાત ગર્જનાઓ” તે સમયે મુદ્રિત હતી; તેથી તેમણે લખ્યું કે “તે એક મુદ્રિત પુસ્તક છે.” તેમણે આ પણ કહ્યું કે દાનિયેલનું પુસ્તક “તે પુસ્તક હતું જે મુદ્રિત હતું,” ભૂતકાળ વાચક રૂપમાં. તેમના માટે તે 1798માં અનમુદ્રિત થઈ ગયું હતું.

તેમના જીવનકાળ દરમિયાન સાત ગર્જનાઓ વિષે જે મુદ્રાંકિત રાખવામાં આવ્યું હતું, તે માત્ર સાત ગર્જનાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી ભવિષ્યની ઘટનાઓ જ નહોતી, પરંતુ મુખ્યત્વે એ હતું કે “સાત ગર્જનાઓ” એ દર્શાવે છે કે એન્જેલોજીમાં શરૂઆત એન્જેલોજીમાં અંત સાથે સમાનાંતર છે. “સાત ગર્જનાઓ” યેસુ ખ્રિસ્તના પ્રકાશનને સમજવા માટે આવશ્યક સૌથી મહત્વપૂર્ણ ભવિષ્યવાણીય નિયમને પ્રગટ કરે છે, અને સાથે સાથે દેવના સ્વભાવ અને ચરિત્રના એક ગુણને પણ પ્રગટ કરે છે કે તે સર્વ વસ્તુઓનો આરંભ અને અંત છે. ભવિષ્યવાણી ઓળખાવે છે કે દેવના સ્વભાવ અને ચરિત્ર સાથે સંબંધિત સત્યોનો એક હેતુપૂર્ણ વિકાસ છે.

ઈસુ, જ્યારે “યહૂદાના ગોત્રનો સિંહ” તરીકે રજૂ થાય છે, ત્યારે તે તે કાર્યનું પ્રતીક છે, જે તે ઇતિહાસભરમાં સત્યને ક્રમશઃ અને સુવ્યવસ્થિત રીતે પ્રગટ કરતાં કરતાં પૂર્ણ કરે છે. તે ભવિષ્યવાણીના વચનને મુદ્રિત રાખે છે, ત્યાં સુધી કે તે સમજવાનું નિર્ધારિત સમયબિંદુ આવી પહોંચે. શિક્ષણના હેતુસર તે સત્યને મુદ્રિત પણ કરે છે અને મુદ્રા ખોલે પણ છે. પલમોની તરીકે, ઈસુ અદ્ભુત ગણનાર, સમયનો સ્વામી છે, જે His-story ને નિયંત્રિત કરે છે. અલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે, તે, અન્ય બાબતોમાં પણ, ભાષાનો સ્વામી છે. યહૂદાના ગોત્રના સિંહ તરીકે, તે જ એ છે, જે નક્કી કરે છે કે મનુષ્યોને સત્ય ક્યારે પ્રગટ કરવામાં આવે.

પ્રકટીકરણના પ્રથમ અધ્યાયમાં, પ્રથમ ત્રણ વચનો પછી, ઈશ્વરત્વ ત્રણ ભિન્ન સત્તાઓ તરીકે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે.

આશિયામાં આવેલી સાત ક્લીસિયાઓને યોહાન તરફથી: તમને કૃપા તથા શાંતિ હો,

જે છે, અને જે હતો, અને જે આવવાનો છે, તેમાંથી;

અને તેના સિંહાસન આગળ રહેલા સાત આત્માઓ પાસેથી;

અને ઈસુ ખ્રિસ્ત તરફથી, જે વિશ્વાસુ સાક્ષી, અને મૃત્યુ પામેલાઓમાંથી પ્રથમજાત, અને પૃથ્વીના રાજાઓનો અધિપતિ છે. પ્રકટીકરણ 1:4, 5.

બાઇબલના અંતિમ ગ્રંથનો પરિચય સ્પષ્ટ રીતે દેવની કલીસિયાને એવો અભિવાદન પાઠવે છે, જે પિતા, આત્મા અને પુત્રની ઓળખ આપે છે. દેવના વચનનો અંત તેની શરૂઆતનું પુનરાવર્તન કરે છે, અને આમ કરીને દેવત્વના યોગ્ય સમજૂતીના મહત્વને ઉદ્ઘાટિત કરે છે. તે એમ તેઓ માટે કરે છે, જે ફિલાડેલ્ફીયનો હશે અને એક લાખ ચુંમાલીસ હજારની રચના કરશે. તેઓ અંતિમ વચનબંધ પ્રજા છે, જેમનું પ્રતિરૂપ વચનબંધ ઇતિહાસની સમગ્ર રેખાઓમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે. તે સાક્ષીઓ, અન્ય સત્યોથી ઉપરાંત, સ્થાપિત કરે છે કે દેવ ભવિષ્યવાણીના ઇતિહાસભરમાં પોતાની પ્રકૃતિ અને ચરિત્રના જ્ઞાનને ક્રમશઃ વધારવા પ્રયત્નશીલ રહ્યો છે.

બાઇબલમાં મનુષ્યમાં ઈશ્વરના જ્ઞાનના અભાવનું સર્વોત્તમ પ્રતીક ફરાઉન હતો, જે મિસરને પ્રતિનિધિત્વ કરતો હતો—મિસર સમગ્ર વિશ્વનું, અને તેથી સર્વ માનવજાતિનું પ્રતીક હતું. તે માર્ગચિહ્ન શબ્દશઃ ઇઝરાયેલની શરૂઆતમાં તે પ્રક્રિયાની શરૂઆત કરે છે, જ્યાં ઈશ્વર પોતાનું નામ પ્રગટ કરવા માગતા હતા. શબ્દશઃ ઇઝરાયેલના અંતે, ઈશ્વરના નામ અંગેનો વિવાદ ફરી એકવાર પુનરાવર્તિત થયો. શબ્દશઃ ઇઝરાયેલના અંતે યેશુએ યહૂદીઓ સાથેના પોતાના સંબંધને દાવિદના ઇતિહાસની ઓળખ આપીને ચિહ્નિત કર્યો અને “પ્રથમ ઉલ્લેખના નિયમ” નો ઉપયોગ કરીને યહૂદીઓની લાઓદિકેયન અંધતા વિષેના અંતિમ નિવેદનનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું. તેઓ સમજી શક્યા નહીં કે તેઓ શું કહી રહ્યા હતા, કારણ કે તેઓ આલ્ફા અને ઓમેગાના નિયમને જાણતા ન હતા, અને તેમનાં સમક્ષ ઊભેલા આલ્ફા અને ઓમેગાને પણ તેઓ ઓળખતા ન હતા.

આત્મિક ઇઝરાયેલના આરંભકાળે, મૂસાના ઇતિહાસમાં પ્રતિરૂપિત થયેલો વિવાદ સમાનરૂપે પ્રતિબિંબિત થાય છે. જેમ પ્રાચીન ઇઝરાયેલના પ્રસંગમાં હતું, તેમ એઝેકિયેલ “છેલ્લા દિવસો”ના ઇતિહાસમાંથી પસાર થયું છે ત્યારે અલ્ફા અને ઓમેગા વિષે વધુ સમજ પ્રાપ્ત કરવાની અનેક તકો આપવામાં આવી છે. ખ્રિસ્તના દિવસોમાં જેમ એક એવો સમય આવ્યો હતો જ્યારે વધુ કોઈ પ્રશ્નો પૂછવામાં આવ્યા નહોતા, તેમ એઝેકિયેલના અંતે પણ એક એવો બિંદુ આવશે જ્યાં વધુ કોઈ પ્રશ્ન પૂછવામાં નહીં આવે.

પ્રકટીકરણના પ્રથમ અધ્યાયના આ અવતરણ તરફ પાછા ફરીએ ત્યારે આપણે જોઈએ છીએ કે કૃપા અને શાંતિ તેમાંથી મોકલવામાં આવે છે જે છે, અને જે હતો, અને જે આવવાનો છે, તથા સાત આત્માઓ તરફથી પણ, અને યેશૂ તરફથી પણ. દેવત્વનું પ્રતિનિધિત્વ યેશૂ, સાત આત્માઓ, અને તે જે છે, અને જે હતો, અને જે આવવાનો છે—આ રીતે કરવામાં આવ્યું છે; અને આથી આપણે જાણીએ છીએ કે ‘જે છે, હતો અને આવવાનો છે’ તરીકે દર્શાવવામાં આવેલા લક્ષણો પિતા પાસે છે. આ લક્ષણો ઈશ્વરના શાશ્વત સ્વભાવનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. તે સદાકાળથી અસ્તિત્વમાં છે, અને આઠમા અને નવમા વચનમાં એ જ ગુણધર્મ સ્પષ્ટપણે યેશૂને સોંપવામાં આવે છે.

હું આલ્ફા અને ઓમેગા છું, આરંભ અને અંત છું, પ્રભુ ભુ કહે છે, જે છે, અને જે હતો, અને જે આવવાનો છે, સર્વશક્તિ માન. હું યોહાન, જે તમારો ભાઈ પણ છું, અને યેશુ ખ્રિસ્ત તની ક લેશમાં, રાજ્ય માં અને ધીરજમાં તમારો સહભાગી છું, દેવના વચનને કારણે અને યેશુ ખ્રિસ્ત તની સાક્ષીને કારણે, પટમોસ કહેવાતા દ્વિપમાં હતો. પ્રભુના દિવસે હું આત્મામાં હતો, અને મારી પાછળથી તૂરીના નાદ સમો એક મહાન અવાજ સાંભળ્યો, જે કહેતો હતો, હું આલ્ફા અને ઓમેગા છું, પ્રથમ અને છેલ્લો છું; અને, જે તું જોયે છે તે પુસ્તકમાં લખ્યું, અને તે એશિયામાં આવેલી સાત કલીસિયાઓને મોકલ: એફેસસને, અને સ્મર્નાને, અને પર્ગમસને, અને થાયાતીરાને, અને સાર્દિસને, અને ફિલાડેલ્ફિયાને, અને લાઉદિકિયાને.

પ્ર કટીકરણ 1:8-11.

જેઓ પાસે એવી બાઇબલ છે જેમાં યેશુના શબ્દો લાલ રંગમાં લખેલા હોય છે, તેઓ જાણે છે કે આઠમી અને અગિયારમી કલમોમાં બોલનાર યેશુ જ છે. તે કલમોમાં યેશુ પોતાને “પ્રભુ, જે છે, અને જે હતો, અને જે આવનાર છે,” તરીકે ઓળખાવીને દર્શાવે છે કે તેઓ પિતાની સમાન અનંત સ્વભાવ ધરાવે છે; અને યેશુ વધુમાં એ પણ ઉમેરે છે કે તેઓ “સર્વશક્તિમાન” છે.

પ્રકાશનના પુસ્તકની શરૂઆતમાં, તે પુસ્તકમાં જે પોતાને યેશુ ખ્રિસ્તનું પ્રકાશન તરીકે ઓળખાવે છે, યેશુ જે પ્રથમ જ વાત કહે છે તે એ છે કે તે આલ્ફા અને ઓમેગા છે; તે પણ પિતાની જેમ અનાદિ-અનંત છે અને તે પણ સર્વશક્તિમાન દેવ છે. દેવના સ્વભાવના ગુણધર્મો પ્રકાશનના પુસ્તકમાં યેશુ તરફથી આવેલાં સર્વપ્રથમ શબ્દો છે. આ ગુણધર્મો તેઓ એડવેન્ટિસ્ટો માટે સીધા જ હોકરૂપ અવરોધ છે, જે હજી પણ દેવત્વ અંગેની મૂળ સ્થિતિનું સમર્થન કરે છે. તેઓ માને છે કે એવો એક સમય હતો જ્યારે પિતાએ પોતાના પુત્રને ઉત્પન્ન કર્યો હતો.

પ્રકટીકરણના પુસ્તકનો અંત પ્રકટીકરણના પુસ્તકની શરૂઆત સાથે સુસંગત છે.

દ્વિતીય આગમન દેવત્વના વર્ણનને અનુસરે છે. બાવીસમા અધ્યાયમાં આપણે જોયે છીએ કે પુસ્તકનો અંત પુસ્તકના આરંભ સાથે સુસંગત છે, અને બારમો પદ પ્રથમ અધ્યાયના સાતમા પદ સાથે સમાનાંતર છે, કારણ કે તે દ્વિતીય આગમનનો ઉલ્લેખ કરે છે.

અને જો, હું જલ્દી આવું છું; અને મારો પ્રતિકૂળ મારી સાથે છે, જેથી હું દરેક મનુષ્યને તેના કાર્ય મુજબ આપું. હું આલ્ફા અને ઓમેગા છું, આરંભ અને અંત, પ્રથમ અને છેલ્લો. ધન્ય છે તેઓ, જે તેની આજ્ઞાઓનું પાલન કરે છે, જેથી તેમને જીવનના વૃક્ષ પર અધિકાર મળે, અને તેઓ દ્વારોમાંથી થઈને શહેરમાં પ્રવેશી શકે. કારણ કે બહાર છે ફૂતરાઓ, અને જાદુગરો, અને વ્યભિચારીઓ, અને હત્યારાઓ, અને મૂર્તિપૂજકો, અને જે કોઈ જૂઠ્ઠાને પ્રેમ કરે છે અને જૂઠું રચે છે. હું ઈસુએ મારો દૂત તમને આ વાતોની યચ્ચાઓમાં સાક્ષી આપવા માટે મોકલ્યો છે. હું દાવિદનું મૂળ અને વંશજ છું, અને તેજસ્વી પ્રભાતનો તારો છું. અને આત્મા અને વહુ કહે છે, આવ. અને જે સાંભળે છે તે કહે, આવ. અને જે તરસ્યો હોય તે આવો. અને જે કોઈ ઇચ્છે, તે જીવનનું પાણી નિઃશુલ્ક લે. પ્રકાશિત વાક્ય 22:12-17.

બીજા આગમનનો ઉલ્લેખ કર્યા પછી, ઈસુ, જેમ પ્રકાશનના પ્રથમ અધ્યાયમાં, પોતાને આલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે ઓળખાવે છે. પછી તે તેઓ વચ્ચેનો ભેદ ઉમેરે છે, જેઓ આત્મા સભાઓને શું કહે છે તે સાંભળશે અને જેઓ નહીં સાંભળે. તે પ્રથમ અધ્યાયની કલમ ૧ થી ૩ માં દર્શાવેલી સંદેશાવ્યવહારની પ્રક્રિયાનો ઉલ્લેખ કરે છે, એવું ઓળખાવીને કે તેણે સંદેશ સાથે ગેબ્રિયલને યોહાન પાસે મોકલ્યો.

પછી તેઓ પ્રાચીન ઇઝરાયેલના અંતે શાસ્ત્રીઓ અને ફરીશીઓ સમક્ષ કરેલા પોતાના અંતિમ નિવેદન તરફ ફરી વળે છે. તેઓ પ્રકટીકરણમાં “અંતિમ દિવસો”માં રહેલાઓ માટે એવો જવાબ આપીને શાબ્દિક અને આત્મિક ઇઝરાયેલના બંને અંતોને એક સાથે બાંધે છે, જે યહૂદીઓ પોતાના “અંતિમ દિવસો”માં સમજવા સમર્થ ન હતા. તેઓ કહે છે કે તેઓ દાવીદના મૂળ (આરંભ) અને સંતતિ (અંત) છે. દાવીદ અને તેના પ્રભુનો વિષય ઈસુએ તર્કવિતર્ક કરનાર યહૂદીઓ સમક્ષ કરેલું અંતિમ નિવેદન હતું, અને ફિલાદેલ્ફિયાની ક્લીસિયાને આપેલા સંદેશા પ્રમાણે, જે પોતાને યહૂદી કહે છે, પણ છે નહીં, એવા અંતિમ દિવસોના લોકો માટે તે અંતિમ ઘોષણાનું પ્રતિરૂપ છે.

જો, હું શૈતાનના સભામંડળના તેમને—જે પોતાને યહૂદી કહે છે, અને છે નહીં, પરંતુ ખોટું બોલે છે—એવા લોકોને તારા પગ પાસે આવી નમસ્કાર કરવા મજબૂર કરીશ, અને તેઓ જાણશે કે મેં તને પ્રેમ કર્યો છે. કારણ કે તું મારી ધીરજના વચનને પાળ્યું છે, તેથી હું પણ તને પરીક્ષાની તે ઘડીમાંથી રાખીશ, જે પૃથ્વી પર વસનારાઓની કસોટી કરવા સાર્વભૌમ વિશ્વ પર આવવાની છે. પ્ર કટીકરણ 3:9,

જે લોકો સંતોના પગે ઉપાસના કરે છે, તેઓ લાઉદિકેયાના એડવેન્ટિસ્ટો છે, જેઓને પ્રભુના મુખમાંથી ઉગળી કાઢવામાં આવ્યા છે.

“તમે એવું વિચારો છો કે જે લોકો સંતોના પગ આગળ ઉપાસના કરે છે, (પ્રકાશિતવાક્ય 3:9), તેઓ અંતે ઉદ્ધાર પામશે. અહીં હું તમારાથી અસહમત થાઉં છું; કારણ કે દેવએ મને દર્શાવ્યું કે આ વર્ગ તેઓ હતા જેઓ જાહેરરૂપે એડવેન્ટવાદી હતા, પણ માર્ગભ્રષ્ટ થઈ ગયા હતા, અને ‘પોતાને માટે દેવના પુત્રને ફરીથી ક્રૂસ પર ચઢાવ્યો, અને તેને જાહેર અપમાનને અર્પણ કર્યો.’ અને ‘પરીક્ષાની ઘડી’માં, જે હજી આવવાની છે, દરેકના સચ્ચા સ્વભાવને પ્રગટ કરવા માટે, તેઓ જાણી જશે કે તેઓ સદાકાળ માટે નષ્ટ થયા છે; અને આત્માની વ્યથા થી અભિભૂત થઈ, તેઓ સંતોના પગ આગળ નમશે.” Word to the Little Flock, 12.

બાઈબલ અને પ્રોફેસીની આત્મા અનુસાર, જેઓ સંતોના પગે નમન કરે છે, તેઓ શૈતાનની સભાના સભ્યો છે. તેઓ પોતાને યહૂદી હોવાનો દાવો કરે છે, પરંતુ તેઓ યહૂદી નથી. ફિલાડેલ્ફિયાની કલીસિયામાં ધર્મી એડવેન્ટિસ્ટોને સંબોધવામાં આવી રહ્યા છે. એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર ફિલાડેલ્ફિયન છે, અને જે યહૂદીઓ કહે છે કે તેઓ છે, પરંતુ નથી—તે લાઓદિકિયન છે. “અંતિમ દિવસોમાં” વિશ્વાસુ લોકોના બે વર્ગો છે: એક લાખ યુમ્માલીસ હજાર અને તેઓ કે જેઓ શહીદો છે. સાતમાંથી માત્ર બે જ કલીસિયાઓ એવી છે, જેઓ વિષે કોઈ ટીકા નથી. એક ફિલાડેલ્ફિયા છે, જે તેઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે કે જેઓ કદી મરતા નથી, અને બીજી સ્મીરના છે, જે વિશ્વાસુ શહીદોનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. શહીદો અને તેઓ કે જેઓ મરતા નથી—સ્મીરના અને ફિલાડેલ્ફિયા—આ સાતમાંથી એવી એકમાત્ર કલીસિયાઓ છે, જેઓને આપવામાં આવેલા સંદેશ સાથે કોઈ નિંદા જોડાયેલી નહોતી. તેમ છતાં, બંને કલીસિયાઓએ તેઓ સાથે સામનો કરવો પડ્યો હતો કે જેઓ પોતાને યહૂદી હોવાનો દાવો કરતા હતા, પરંતુ હતા નહીં. આ એવું છે, કારણ કે તેઓ બધા “અંતિમ દિવસોમાં” એક જ કલીસિયાના સભ્યો છે, જે એક જ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરે છે; એક વર્ગ પોતાના લોહી દ્વારા સાક્ષી આપવા માટે નિર્ધારિત છે, જેનું રૂપાંતરણના પર્વત પર મૂસા દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ થાય છે, અને બીજો વર્ગ એ એલિયાહ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામે છે, જે કદી મર્યો નહોતો.

સ્મિર્નાની કલીસિયાના દૂતને લખ: આ વાતો તે કહે છે, જે પ્રથમ અને છેલ્લો છે, જે મરેલો હતો અને જીવિત છે: હું તારાં કાર્યો, અને ક્લેશ, અને ગરીબી જાણું છું, (તોય તું ધનવાન છે) અને જે લોકો પોતાને યહૂદી કહે છે અને નથી, પરંતુ શૈતાનની સભા છે, તેમની નિંદા હું જાણું છું. તું જે બાબતો સહન કરવી પડશે, તેમાંથી કોઈની પણ ભીતિ ન રાખ: જો, શૈતાન તમારામાંના કેટલાકને કેદખાનામાં નાખશે, જેથી તમારી પરીક્ષા થાય; અને તમને દસ દિવસ સુધી ક્લેશ થશે: મરણ સુધી વિશ્વાસુ રહેજે, અને હું તને જીવનનો મુગટ આપીશ. પ્રકાશિત વાક્ય 2:8-10.

ઈસુ સ્મુર્નાની ચર્યની ભયંકર પરિસ્થિતિઓનું વર્ણન કરતાં, જ્યારે તેઓ કહે છે, “પરંતુ તું ધનવાન છે,” ત્યારે તેઓ માત્ર એક જ સકારાત્મક ટિપ્પણી કરે છે; આ રીતે તેઓ તેમને શૈતાનની સભામાંડળીના તે સભ્યોથી વિરોધાભાસરૂપ દર્શાવે છે, જેઓ ધનવાન નથી. પ્રકાશિતવાક્યમાં જે લોકો એડવેન્ટિસ્ટ છે અને માને છે કે તેઓ ધનવાન છે, છતાં ધનવાન નથી, તેઓ જ તે યહૂદીઓ છે જે કહે છે કે તેઓ યહૂદીઓ છે, અને નથી—કારણ કે તેઓ લાઉદિકેયાના સેવન્થ-ડે એડવેન્ટિસ્ટો છે.

પ્ર કાશનના આરંભમાં ઈશ્વર ત્વ વ ત્ર ણ ં યક્તિ ઓ તરીકે રજૂ થાય છે, અને પ્ર કાશનગ્રંથના અંતે ઈસુ અને આત્મા નો સીધો ઉલ્લેખ થાય છે, પરંતુ પિતાનો નથી. તથાપિ, તે મહત્વ વનું નથી, કારણ કે “પંક્તિ પર પંક્તિ” નો સિદ્ધાંત, “પ્રથમ અંતિમને રૂપે કરે છે” એવી વાત સાથે મળીને, એ માંગ કરે છે કે પ્ર કાશનના અંતિમ વચનોમાં પિતાને માન્ય ગણવામાં આવે, કારણ કે પ્રથમ વચનોમાં તેઓ ત્ર યાં હાજર હોવાનું પહેલેથી

જ ઓળખવામાં આવે છે. આ યોહાનના સુસમાચારના પ્રથમ અધ્યાયથી કંઈ ભિન્ન નથી, જ્યાં યોહાન આત્માની સીધી ઓળખ કરાવતો નથી, પરંતુ આત્માનાં ત્રણ હાજર હોવાનું સમજાય છે, કારણ કે “આદિમાં” એવો પ્રયોગ પ્રથમ વખત લખાયો ત્યારે આત્માનાં ત્રણ હતાં જ. પ્રથમ અધ્યાયમાં યોહાનનું સુસમાચારસંબંધી સાક્ષ્ય આ જ શબ્દસમૂહથી શરૂ થાય છે: “આદિમાં.”

“આરંભ” એક ભવિષ્યવાણીય પ્રતીક છે અને તેનું મૂલ્યાંકન ભવિષ્યવાણીય નિયમો અનુસાર, જેમાં line upon line પણ સમાવેશ પામે છે, કરવાનું છે. મોશેનો આરંભ, યોહાનના સુસમાચારનો આરંભ છે, તે જ પ્રકાશનપુસ્તકના આરંભનો પણ આરંભ છે અને તે પ્રકાશનનો અંત પણ છે. આ ચાર રેખાઓમાંથી બેમાં સ્વર્ગીય ત્રિત્વના ત્રણેય વ્યક્તિઓની ઓળખ કરવામાં આવી છે, અને એક રેખામાં (યોહાનના સુસમાચારની) આત્મા કદાચ ગેરહાજર હોય શકે છે અને ચોથી રેખામાં પિતા ગેરહાજર છે, પરંતુ જ્યારે તેમને એકસાથે લાવવામાં આવે છે ત્યારે ચારેય રેખાઓમાં ત્રણેય દેવી વ્યક્તિઓ પ્રતિનિધિત્વ પામે છે.

પિતા પ્રગટ થાય તે માટે ખ્રિસ્ત આવ્યા, અને પુત્ર પ્રગટ થાય તે માટે પવિત્ર આત્મા આવ્યા. ત્રણેયે અનંતકાલીન બલિદાનો અર્પણ કર્યા. પિતાએ જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે ઈસુને આપ્યા; ઈસુએ જગતને એટલો પ્રેમ કર્યો કે તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેઓએ જેઓની સર્જના કરી હતી તેમના દેહને અનંતકાળ માટે પોતાના ઉપર ધારણ કરે. સર્જનહારે પોતાનાં સર્જનનો ભાગ બનવાનું પસંદ કર્યું—આ ક્રિયામાં કેવા પ્રકારનું અર્પણ પ્રતિનિધિત્વ પામે છે? દેવત્વના ત્રીજા વ્યક્તિએ પોતાને અર્પણ કર્યા, કારણ કે તેમણે માનવજાતિ કહેવાતી સર્જિત સત્તાની અંદર—અનંતકાળ સુધી—નિવાસ કરવાની સ્થિતિ સ્વીકારી છે.

કદાચ આ જ કારણસર પવિત્ર આત્માને દેવના લોકોના પ્રતીકો સાથે વારંવાર સંકળાયેલા દર્શાવવામાં આવ્યા છે. તે દેવત્વનો એવો વ્યક્તિ છે જેને માનવીય સર્જન સાથે નિવાસ કરવો છે. તેથી, શાસ્ત્રોમાં પવિત્ર આત્માનાં પ્રતીકો મોટાભાગે એવા પ્રતીક દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે છે જે પવિત્ર આત્મા અથવા માનવજાતિ—બન્નેમાંથી કોઈ એકનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. શરૂઆતમાં આત્મા જળો ઉપર સંચરતો હતો.

અને તેણે મને કહ્યું, “જે જળો તું જોયાં, જ્યાં તે વૈશ્યા બેઠી છે, તે લોકો, અને સમૂહો, અને જાતિઓ, અને ભાષાઓ છે.” પ્રકટીકરણ 17:15.

મૂસા દ્વારા ઊભું કરાયેલા પવિત્રસ્થાનમાં રહેલું એકમાત્ર એવું ઉપકરણ, જેના માટે કારિગરોએ અનુસરવા યોગ્ય નમૂનો વિશેષરૂપે વિગતવાર આપેલો ન હતો, તે સાત શાખાવાળો દીવટો હતો. દીવટો માનવત્વ અને દેવીત્વના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આ કારણસર, પવિત્રસ્થાનમાં દીવટાની રચના જ એવી એકમાત્ર વસ્તુ હતી જેમાં મનુષ્યોને પોતાનો ફાળો આપવાનો અવકાશ છોડવામાં આવ્યો હતો. ખ્રિસ્ત જે સાત દીવટાઓની વચ્ચે ફરી રહ્યા છે, તેઓ સાત કલીશિયાઓ તરીકે ઓળખવામાં આવે છે; તથાપિ દીવટો તેલથી પ્રજ્વલિત રાખવામાં આવતો હતો, જે પવિત્ર આત્માનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, અને પ્રકાશ માટે જ્યોતને ધારણ રાખતી દીવાની વાતીઓ યાજ્ઞકોના વપરાયેલા શ્વેત સુતી વસ્ત્રોમાંથી બનાવવામાં આવતી હતી, જે ખ્રિસ્તની તે ધર્મિકતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, જે જગતના પ્રકાશ તરીકે તેજ પાથરે છે. દેવના લોકો જગતનો પ્રકાશ છે, પરંતુ તે પ્રકાશ માત્ર પવિત્ર આત્માના તેલથી જ પ્રજ્વલિત રહે છે. શાસ્ત્રોમાં પવિત્ર આત્માનું વર્ણન ઘણી વાર મનુષ્યો સાથે જોડાયેલા રૂપમાં કરવામાં આવે છે.

અને સિંહાસનમાંથી વીજળીઓ, ગર્જનાઓ અને સ્વરો પ્રગટ થતા હતા; અને સિંહાસન આગળ અગ્નિના સાત દીવા બળતા હતા, જે દેવના સાત આત્માઓ છે. પ્રકાશન 4:5.

અહીં સાત દીવાઓને “ઈશ્વરના સાત આત્માઓ” તરીકે ઓળખાવવામાં આવ્યા છે, તો પણ અમને કહેવામાં આવે છે કે સાત દીવટીઓ સાત સભાઓ છે.

મારા જમણા હાથે તું જે સાત તારાઓ જોયા, અને સાત સુવર્ણ દીવટીઓ—તેમનું રહસ્ય આ છે: તે સાત તારાઓ સાત કલીશિયાઓના દૂતો છે; અને તું જે સાત દીવટીઓ જોયી, તે સાત કલીશિયાઓ

છે. પ્ર કાશિતવાક્ય 1:20.

સાત દીવટીઓ એક સાથે સાત આત્માઓ પણ છે અને તે દેવની સભા પણ છે.

અને મેં જોયું, અને જુઓ, સિંહાસનના મધ્યમાં અને ચાર જીવંત પ્રાણીઓના મધ્યમાં, તથા વડીલોના મધ્યમાં, એક મેષશાવક ઊભો હતો, જાણે તે વધ કરાયો હોય એવો; તેને સાત શિંગડા અને સાત આંખો હતાં, જે સમગ્ર પૃથ્વીમાં મોકલવામાં આવેલા ઈશ્વરના સાત આત્માઓ છે. પ્રકાશન 5:6.

સાત શિંગડા અને સાત આંખો પવિત્ર આત્મા પણ છે, જે સમગ્ર પૃથ્વી પર મોકલવામાં આવ્યો છે; અને જ્યારે કોઈ ખ્રિસ્તીને બાપ્તિસ્મા આપવામાં આવે છે ત્યારે તેને પણ સમગ્ર પૃથ્વી પર મોકલવામાં આવે છે, કારણ કે તેને પિતા, પુત્ર અને પવિત્ર આત્માના નામે બાપ્તિસ્મા આપવામાં આવ્યું હતું. રવિવારના કાનૂનના સંકટના શહીદો ઉપર, તથા 1844 પછી આધુનિક આત્મિક ઇઝરાયેલમાં વિશ્વાસમાં મૃત્યુ પામેલા સર્વ લોકો ઉપર ઉચ્ચારવામાં આવેલા આશીર્વાદમાં, તેમના દફનવિધિ માટે સ્તુતિગાન પવિત્ર આત્મા જ પ્રદાન કરે છે, જ્યારે તે કહે છે, "હા," "તેઓ પોતાની મહેનતોથી વિશ્રામ પામે," કારણ કે તેમની મહેનતો દરમિયાન, તેઓએ પોતાનું જીવન અર્પણ કર્યું ત્યાં સુધી, તે તેમની સાથે હાજર હતો.

અને મેં સ્વર્ગમાંથી એક અવાજ મને કહેતો સાંભળ્યો, લખ, ધન્ય છે તે મૃતકો, જે હવેથી પ્રભુમાં મરે છે: હા, આત્મા કહે છે, જેથી તેઓ પોતાના પરિશ્રમોથી વિશ્રામ પામે; અને તેમના કાર્યો તેમની પાછળ ચાલે છે. પ્રકાશિત વાક્ય 14:13.

પ્રકટીકરણના પુસ્તકના અંત અને આરંભ, બાઇબલના આરંભ અને યોહાનના સુસમાચારના આરંભનો વિચાર કરતાં, આપણે જોવા મળે છે કે દેવત્વના ત્રણ વ્યક્તિઓ ત્યાં રજૂ થયેલા છે, જોકે પિતા પણ ત્યાં હાજર છે, જેમ કે "line upon line" ના પ્રયોગના આધારે સમજાય છે. પુત્ર ત્યાં હાજર છે અને પોતાને આલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે ઓળખાવે છે.

જો આપણે ઓળખી લઈએ કે માનવત્વ અને દેવત્વનો સંયોગ પવિત્ર આત્મા અને માનવજાતનો સંયોગ છે, તો પછી આપણે સમજી શકીએ કે પવિત્ર આત્માનાં પ્રતીકો માનવજાતનાં પ્રતીકો સાથે શા માટે જોડાયેલા છે. આ દૃષ્ટિકોણને ધ્યાનમાં રાખીને, હવે આપણે તે બે "આદિમાં" તરફ ફરીએ છીએ, જેઓને આપણે વારંવાર ઉલ્લેખતા આવ્યા છીએ.

આદિમાં દેવએ આકાશ અને પૃથ્વીનું સર્જન કર્યું. અને પૃથ્વી નિરાકાર અને શૂન્ય હતી; અને ગાઢ અંધકાર અગાધ જળના મુખ પર હતો. અને દેવનો આત્મા જળના મુખ પર મંડરાતો હતો. અને દેવએ કહ્યું, પ્રકાશ થાઓ: અને પ્રકાશ થયો. અને દેવએ પ્રકાશ જોયો કે તે સારો હતો: અને દેવએ પ્રકાશને અંધકારથી અલગ પાડ્યો. ઉત્પત્તિ 1:1-4.

આરંભમાં વચન હતું, અને વચન દેવ સાથે હતું, અને વચન દેવ હતું. તે જ આરંભમાં દેવ સાથે હતું. સર્વ વસ્તુઓ તેના દ્વારા સર્જાઈ; અને જે કંઈ સર્જાયું છે, તેમાંની એક પણ વસ્તુ તેના વિના સર્જાઈ નથી. તેમાં જીવન હતું; અને તે જીવન મનુષ્યોનું પ્રકાશ હતું. અને પ્રકાશ અંધકારમાં પ્રકાશે છે; અને અંધકારએ તેને ગ્રહણ કર્યું નહીં. યોહાન 1:1-5.

"આદિમાં"નાં આ બે સાક્ષીઓનો ઉપયોગ કરતાં; દેવવચન, જેણે સર્વ વસ્તુઓની રચના કરી, તેણે પોતાનું જીવન પણ આપ્યું, કેમ કે "તેમાંનાં જીવન હતું," અને તેમનું જીવન મનુષ્યોનું "પ્રકાશ" હતું. સર્જાયેલા મનુષ્યનું "પ્રકાશ" સર્જનહારની ધર્મિકતા છે. સર્જનહારની ધર્મિકતા પવિત્રસ્થાનમાંની દીવટીઓમાંની વાટ છે.

અને તેને શુદ્ધ અને શ્વેત, અતિસૂક્ષ્મ મલમલથી અલંકૃત થવાનું આપવામાં આવ્યું; કારણ કે એ અતિસૂક્ષ્મ મલમલ સંતોની ધર્મિકતા છે. પ્રકટીકરણ 19:18.

વાટીનું ઇંધણરૂ પ તેલ વિશ્વ ।સીના જી વનમાં પવિત્ર આત્મ ।ની ક્રિયાશીલતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. આરંભમાં પૃથ્વી અંધકારમય હતી અને તેમાં કોઈ પ્રકાશ ન હતો. તે ચારબાદ ઇસુએ પોતાનું જીવન—તે જીવન જે તેમાં હતું—આપી દીધું, જેથી મનુષ્યો માટે પ્રકાશ થઈ શકે.

અને પૃથ્વી પર વસનારાં બધાં જ લોકો તેની ઉપાસના કરશે, જેમનાં નામો જગતની સ્થાપનાથી વધ કરાચેલા મેષશિશુના જીવનના પુસ્તકમાં લખાયેલા નથી. પ્રકટીકરણ 13:8.

જ્યારે ઇસુએ માનવજાત માટે બલિદાન બનવાનું પસંદ કર્યું, ત્યારે તેમણે પોતાનું જીવન આપ્યું જેથી મનુષ્યોને પ્રકાશ મળે. જેમ આ બે અવતરણોમાં દર્શાવવામાં આવ્યું છે, તેમ જ્યારે પણ પ્રકાશ રજૂ થાય છે, ત્યારે તે પ્રકાશ ઉપાસકોના બે વર્ગ ઉત્પન્ન કરે છે, જે પ્રકાશ અને અંધકાર દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ થાય છે—દિવસના સંતાનો અથવા રાત્રિના સંતાનો.

પરંતુ, હે ભાઈઓ, તમે અંધકારમાં નથી, જેથી તે દિવસ તમને ચોરની જેમ અચાનક આવી પકડે. તમે સૌ પ્રકાશના સંતાનો અને દિવસના સંતાનો છો; અમે રાત્રિના નથી, ન તો અંધકારના. 1 થેસ્સલોનિકીઓને 5:4, 5.

જ્યારે આપણે પવિત્ર આત્માનો દિવસના સંતાનો સાથેનો નજીકનો અનંતકાળનો સંબંધ ઓળખીએ છીએ, ત્યારે આપણે સમજી શકીએ છીએ કે દેવના સંતાનો અને પવિત્ર આત્મા—બંનેના પ્રતીકો એટલા નજીકથી પરસ્પર સંબંધિત કેમ છે. પ્રકાશિતવાક્યના અંતિમ અવતરણમાં આપણે ઇસુને અલ્ફા અને ઓમેગા તરીકે જોઈએ છીએ, પંક્તિ પર પંક્તિના પ્રયોગ દ્વારા આપણે પિતાને જોઈએ છીએ, અને પવિત્ર આત્મા પોતાનો પોતે વિષેનો અંતિમ પ્રતીકાત્મક પ્રતિનિધિત્વ પ્રદાન કરી રહ્યો છે, કારણ કે પ્રાચીનકાલના પવિત્ર મનુષ્યો પવિત્ર આત્માથી પ્રેરિત થઈને બોલ્યા હતા. ઉત્પત્તિમાં પોતાના વિષેનું તેમનું પ્રથમ નિવેદન તેમને જળો ઉપર ગતિ કરતા દર્શાવે છે, અથવા માનવજાતિ ઉપર ગતિ કરતા દર્શાવે છે, અને પોતાના વિષેનો તેમનો છેલ્લો ઉલ્લેખ આ મુજબ છે.

અને આત્મા તથા વહુ કહે છે, આવ. અને જે સાંભળે તે કહે, આવ. અને જેને તરસ લાગી હોય તે આવે. અને જે કોઈ ઇચ્છે, તે જીવનનું જળ મફતમાં લે. પ્રકટીકરણ 22:17.

આરંભથી અંત સુધી પવિત્ર આત્મા માનવજાતિ સાથેના સંબંધમાં ઓળખવામાં આવે છે, કારણ કે દિવસના સંતાનો દેવત્વ અને માનવત્વના સંયોજનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. પૌલ, જેમ યશાયા પણ કરે છે તેમ, મનુષ્યોને પાત્રો તરીકે ઓળખાવે છે; અને પવિત્રસ્થાનમાં દીવટીઓ પાસે એવા પાત્રો હતા જેમાં વાટી મૂકવામાં આવતી હતી, અને તે પાત્રોમાં તેલ ઉતરતું હતું જેથી ખ્રિસ્તની જે ધર્મિકતા છે તે પ્રકાશને પ્રગટ કરવા માટે આવશ્યક બળતણ પૂરું પાડવામાં આવે. અમે પવિત્ર આત્માના પાત્રો છીએ—દેવત્વના ત્રીજા વ્યક્તિ—જે દેવના વચનના આરંભથી અંત સુધી ઓળખાવવામાં આવ્યા છે, અને જેમ ભવિષ્યવાણીના આત્માના લેખોમાં પણ સ્પષ્ટપણે ઓળખાવવામાં આવ્યા છે.

બીજા દેવદૂતના સંદેશમાં, જે એન્જેલોલોગીના આરંભ અને અંતે પૂર્ણ થયો હતો, બે ભિન્ન સંદેશાઓ છે; એક ચર્ચ માટે અને એક વિશ્વ માટે.